

Εκπαίδευση

**Μπροστά στην
απεργία**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Πλεόνασμα βαρβαρότητας

ΣΕΛΙΔΑ 16

Ενδομιλικές συναλλαγές

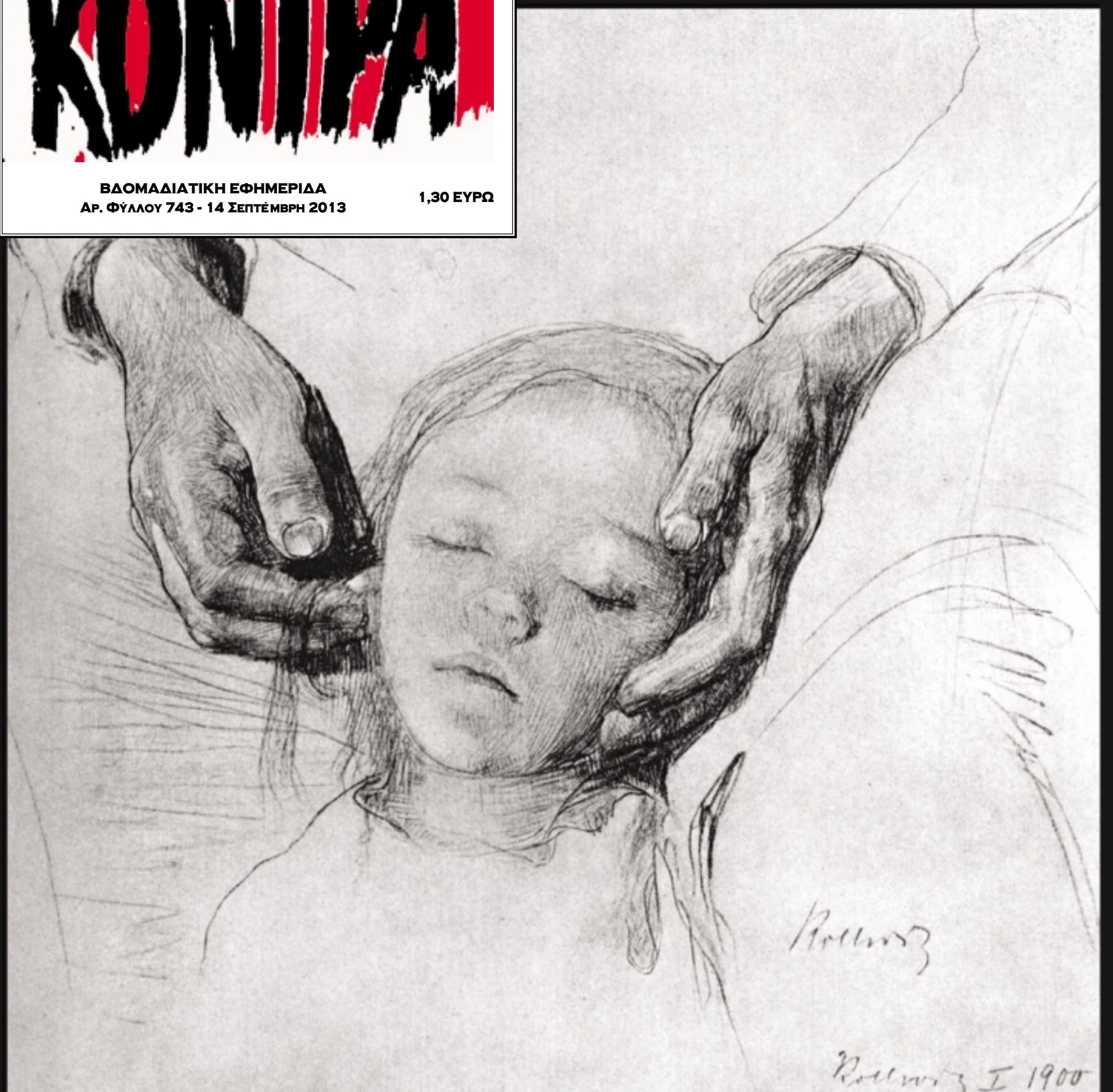
**Το πάρτι του
μεγάλου
κεφαλαίου**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Συρία

**Πόσο αναίμακτη
είναι μια
ιμπεριαλιστική
ειρήνη;**

ΣΕΛΙΔΑ 5

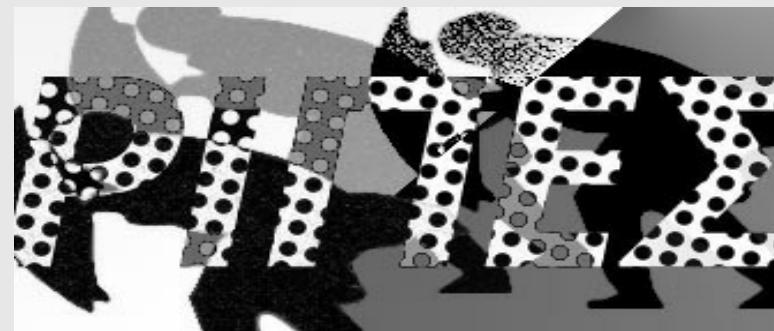

**Για το δίκαιωμα στη
μόρφωση και τη ζωή**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

15/9: Μεξικό, Κόστα-Ρίκα Σαλβαδόρ, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Νικαράγουα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1821) 15/9/1789: Ιδρυση αμερικανικού ΥπΕΞ (State Department) 15/9/1942: Βόρμια (ΠΕ-ΑΝ) στα γραφεία της φιλοφασιστικής ΟΕΔΕ 15/9/1946: Ανακήρυξη Λαϊκής Δημοκρατίας Βουλγαρίας 15/9/1946: Διάλυση Κοινωνίας Των Εθνών 15/9/1947: Καταδίκη 52 μελών της ΟΠΛΑ σε θάνατο από Στρατοδικείο Θεσσαλονίκης 15/9/1953: Ο ΟΗΕ απορρίπτει αίτηση της Κίνας να γίνει μέλος του 15/9/1968: Ιδρυση ΚΝΕ 15/9/1971: Ιδρυση «Greenpeace» 15/9/1982: Σφραγί Παλαιστινών σε Σάμπτρα και Σατήλα 16/9: Ημέρα προστασίας ούζοντος, Μαλαισία, Σιγκαπούρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Νέα Γουινέα: Εθνική γιορτή (1975) 16/9/1936: Σύλληψη Νίκου Ζαχαριάδη 16/9/1960: Η Κύπρος γίνεται το 99ο μέλος του ΟΗΕ 16/9/1969: Το ΕΔΚ ανατίναζε δύο πυλώνες της ΔΕΗ (Ελευσίνα) με σκοπό διακοπή ρεύματος στην έναρξη των πανευρωπαϊκών αγώνων 16/9/1994: Τηλεχειρίζόμενη βόρμια (ΕΛΑ) κατά λεωφορείου της ΕΛΑΣ στον Περισσό, ένας αστυνομικός νεκρός, εννία τραυματίες 17/9: ΉΠΑ: Ημέρα πολιτικών δικαιωμάτων (1952) 17/9/1830: Θάνατος Σιμόν Μπολίβαρ 17/9/1970: Πρώτη ενέργεια Ερυθρών Ταξιαρχών (δύο μπιτόνια βενζίνης ανατίναζονται έξω από το σπίτι του γενικού διευθυντή της «Siemens» Τζουζέπε Λεόνι) 18/9: Ημέρα ειρήνης (ΟΗΕ), Χιλή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1818) 18/9/1834: Η Αθήνα των 7.000 κατοίκων γίνεται πρωτεύουσα της Ελλάδας 18/9/1936: Έκδοση N. 117 για καταπολέμηση κομμουνισμού, κατάργηση πολιτικών κομμάτων από Μεταξά 18/9/1970: Αυτοπτρόληση φορτηγή Κώστα Γεωργάκη (Γένοβα) σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το στρατιωτικό καθεστώς της Ελλάδας 18/9/1977: Βόρμια (ΕΛΑ) στον Οργανισμό Υδρευσης Θεσσαλονίκης 19/9: Μπουτάν: Ημέρα βροχής, Χιλή: Ημέρα στρατού (1810) 19/9/1948: Ανατίναξη σιδηροδρομικού σταθμού Αργούς από αντάρτες 19/9/1961: Ιδρυση Ενωσης Κέντρου 19/9/1968: Εισβολή αστυνομίας στο πανεπιστήμιο του Μεξικό, δεκαοκτώ φοιτητές νεκροί, εκατοντάδες συλλήψεις 19/9/1979: Κάθειρξη έντεκα ετών στον ακροδεξιό βομβιστή Αριστείδη Καλέντζη 19/9/1987: Δύο βόμβες στα Πι Εξ της λεωφόρου Συγγρού (ΕΛΑ) 20/9: Ημέρα για πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, Λάος: Ημέρα ευχαριστιών 20/9/1989: Παραστέμπονται ο Ανδρέας Παπανδρέου και ο Τσίμας, Τόμπρας για το ζήτημα των υποκλοπών 20/9/1946: Εξορίζονται ο Στέφανος Σαράφης και 32 ΕΑ-Μικοί αξιωματικοί 20/9/1951: Είσοδος Ελλάδας και Τουρκίας στο ΝΑΤΟ ως μετίτιμα μέλη 20/9/1961: Παραίτηση κυβερνητής Κωνσταντίνου Καραμανλή 21/9: Ημέρα Αλτοχάιμερ, εβραϊκή πρωτοχρονιά, Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών 21/9/1945: Εκτέλεση μοίραρχου Δημήτριου Κουκρίτσα 21/9/1980: Εισβολή Ιράκ στο Ιράν.

● Ατυχος αυτός ο Στουρνάρας ●●● Πάνω που διαβεβαίωνε ότι «νέο πακέτο δα υπάρχει, όχι όμως νέα μέτρα», βγήκε ο Ντράγκι και τον έσφαξε ●●● Το τρίτο πακέτο «δα απαιτεί νέους όρους», δήλωσε ο «σούπερ Μάριο» ●●● Προπαγανδιστική αναδιάρθρωση ●●● Το «success story» έχει εξαφανιστεί από το κυβερνητικό λεξιλόγιο ●●● Τώρα παιζει μόνο το «πρωτογενές πλεόνασμα» ●●● Που παρουσιάζεται σαν κάτι παρόμοιο με το μαγικό φίλτρο των Γαλατών ●●● «Κάθε περιπτή υπογραφή, κάθε περίπλοκη διαδικασία μπορεί να είναι εν δυνάμει εστία διαφθοράς», δήλωσε ο Μητσοτάκης ο νεότερος ●●● Ναι, ναι, αυτός που είχε «ξεχάσει» να πληρώσει κάτι «δόσεις» από ένα τηλεφωνικό κέντρο που είχε πάρει από τη Siemens για το γραφείο του ●●● Επί της ουσίας, το «κόχι στις περιπλοκες διαδικασίες» σημαίνει «μιάπατε σκύλοι, αιλέστε...» ●●● Συγγράμμη για τη στήριξη στη χούντα του Πινοσέτ ζήτησε από τον χιλιανό λαό η Ενωση Δικαστών της Χιλής ●●● Υποκριτική, βέβαια, και επερχονισμένη (40 χρόνια πέρασαν από

το αμερικανόπνευστο πραξικόπημα της χούντας του Πινοσέτ) η συγγράμμη ●●● Οι δικοί μας δίκαστες, όμως, είναι τόσο «κουλ» που ούτε αυτή την υποκριτική συγγράμμη δε ζήτησαν ποτέ ●●● Στην Ελλάδα της κρίσης και της μαζικής κοινωνικής εξαδαλίωσης κάνουν τανίες για την ενδοοικευειακή βία και παίρνουν διεθνή βραβεία ●●● Σημείο των καιρών κι αυτό ●●● Δείγμα μιας διανόησης πλήρως αποσπασμένης από τον εργαζόμενο λαό ●●● Κι αυτό ανεξάρτητα από τις τεχνικές αρετές των τανίων ●●● Ο Σαμαράς απέφυγε ακόμα και χειραψία με

τον Πανίκα, που είχε στηθεί και περίμενε τη στιγμή, όμως ο Μπουμπούκος φωτογραφήδηκε αγκαλιά μαζί του ●●● Το αίμα νερό δε γίνεται ●●● Πρόβλημα με τα κλάσματα έχουν στη συγκυβέρνηση και πρέπει να καθήσουν στα δρανία του Δημοτικού ●●● Εχουμε διανύσει τα 2/3 του δρόμου δηλώνει ο Στουρνάρας, τα 3/4 ο Χατζηδάκης, τα 4/5 ο Μπένη, που αρέσκεται στα πιο σύνδετα ●●● Επειδή προφανώς αναφέρονται στα ίδια πραγματικά δεδομένα ή δεν ξέρουν τι διαφορά έχουν μεταξύ τους τα κλάσματα που χρησιμοποιούν ή μας δουλεύουν (όπερ και το... πιθανότερο) ●●● Η ειδηση δεν

είναι ότι διερευνούνται «οικονομικές απαδαλίες» στο Ινστιτούτο του ΛΑΟΣ, αλλά ότι το ΛΑΟΣ είχε «Ινστιτούτο Εθνικών και Κοινωνικών Ερευνών» ●●● Ο πρόεδρος Χεριχέρης πάντοτε διακρινόταν για το επιχειρηματικό του πνεύμα ●●● Γιατί όμως τόση «καούρα» από το Συγκρότημα Ψυχάρη, που αφιερώνει δισέλιδα σ' ένα ανύπαρκτο κόμμα, ●●● Μήπως ετοιμάζοταν καμιά σύμπραξη Καρατζαφέρη με κάποιο από τα μικρά δεξιά κόμματα και έσπευσαν να τη χαλάσουν; ●●● Χωρίς αντίπαλο έπαιπε το Τόκιο στη διεκδίκηση των ολυμπιακών αγώνων του 2020 ●●● Η Ισπανία παραδέρνει στην κρίση, στην Τουρκία η φουύσκα διέχει σκάσει μέχρι τότε, μόνο η ιμπεριαλιστική Ισπανία εξασφάλιζε μια κάποια σιγουρία ●●● Τα περιή κινδύνου από τη Φουκουσίμα δεν αφορούν τα μεγαλολαμόγια της ΔΟΕ ●●● Εβαλε τα δυνατά του ο ΣΥΡΙΖΑ και εξασφάλισε «αξιοπρεπές» ακροατήριο στον Παναγόπουλο, για να παριστάνει τον αγωνιστή στη Θεσσαλονίκη ●●● Εκεί που άλλοτε έπεφταν φραπέδες... ●●●

◆ Γιούργκεν Ποπάρας χαρακτηρίστηκε ο Χάμπερμας από ένα αυγουστιάπικο σχόλιο στην ιστοσελίδα της «Κόντρας» κι αυτός φροντίζει να δικαιωθεί στο χαροκποριό. Το τελευταίο κατόρθωμα του... μεγάλου διανοητή είναι η προεκλογική εκστρατεία υπέρ των Σοσιαλδημοκρατών και του υπουργικού τους τον οποίο προτιμά από τη Μέρκελ, διότι «είναι ενοίας πολιτικού έτοιμος να αναλάβει ευθύνες, με συναίσθηση του τι είναι σημαντικό!» Εχει μαλιστα και λύση μετεκλογική. Αν δεν υπάρχει πλειοψηφία κανενός στρατοπέδου, τότε Σοσιαλδημοκράτες και Πράσινοι πρέπει να σχηματίσουν κυβέρνηση «με τη διχασμένη στα θέματα της Ευρώπης Χριστιανοδημοκρατική Ενωση». Με καρκελάριο τη Μέρκελ δεν είπε, αλλά τα ευκόλως εννοούμενα παραλείπονται.

◆ Αντίθεται με τον Χάμπερμας, ο Βολφ Μπίρμαν δηλώνει ότι θα ψηφίσει «τη μόνη πραγματικά φιλελεύθερο-οικολογο-χριστιανο-σοσιαλ-δημοκράτη, την Ανγκελα Μέρκελ!» Πώς το Λεγανείνοι οι νεανικοί, αριστεροί του στήχοι για τους ποιητές που γλείφουν τις εξουσίες;

◆ Αντίθεται με τον Χάμπερμας, ο Βολφ Μπίρμαν δηλώνει ότι θα ψηφίσει «τη μόνη πραγματικά φιλελεύθερο-οικολογο-χριστιανο-σοσιαλ-δημοκράτη, την Ανγκελα Μέρκελ!» Πώς το Λεγανείνοι οι νεανικοί, αριστεροί του στήχοι για τους ποιητές που γλείφουν τις εξουσίες;

◆ Φαντάζεστε τι σημαίνει να

σε λένε Κώστα Μητσοτάκη, ν' ακούς τον Σαμαρά να χαρακτηρίζει «δολιοφθορά» το ενδέχομενο ανατροπής της κυριαρχησης από κυβερνητικούς βουλευτές και να μη μπορείς να μιλήσεις, γιατί ο Σαμαράς έχει κάνει –επιτέλους– τον κανακάρη σου υπουργό;

◆ Νέα ιστορία Χότζα: σε ΛΑΡΚΟ, ΕΑΣ, ΕΛΒΟ θα κλείσουν εργοστάσια, θα γίνουν απολύτες, αλλά με αποζημίωση και όχι με βάση το σχέδιο της τροίκας. Δηλαδή, οι απολυμένοι θα πρέπει να είναι και ευχαριστημένοι που θα πάρουν τις νόμιμες αποζημιώσεις! Λεπτομέρεια: η τρόικα δεν ζήτησε απολύτες χωρίς αποζημίωση, αλλά αποζημίωσες που δε θα ξεπερνούν τα νόμιμα όρια. Η κυβερνητική προπογάνδα έφτιαξε το «τέρας» δήθεν της τροίκας, που θα το «κατατροπώσουν»

την Ευρωζώνη.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Για να πάρει ένα κόμμα επιχορήγηση για επιμορφωτικούς και ερευνητικούς σκοπούς πρέπει να έχει κάποιο ίδρυμα ή ίνστιτούτο. Ο ΛΑΟΣ είχε το Ινστιτούτο Ιων Δραγούμης και έπαιρνε.

Δ. Σαρατσώτης (παραιτηθείς πρόεδρος)

Ολοι οι Αλβανοί είναι λαθρομετανάστες και πρέπει το ελληνικό κράτος να τους πετάξει όλους έξω. Εχουν νομιμοποιηθεί με τερτίπια και για μας παρα-

μένουν πάντα λαθρομετανάστες

Νεοναζί βουλευτής

Ξεθωριασμένο σαξές στόρι

Ηταν από τις ελάχιστες φορές που η παρουσία ενός πρωθυπουργού στη ΔΕΘ, όπου παραδοσιακά οι κυβερνήσεις παρουσιάζαν την οικονομική (και όχι μόνο) πολιτική τους για τον επόμενο χρόνο, πέρασε εντελώς απαραπτήρητη. Οσο φιλότιμες προσπάθειες κι αν έκαναν τα κυβερνητικά παπαγαλάκια, θα 'πρεπε να έχουν και καμία ειδηση, για να μπορέσουν να συντηρήσουν το θέμα για μερικές μέρες. Ο Σαμαράς, όμως, δεν έδωσε καμία ειδηση και το μόνο που βρήκαν να σχολιάσουν τα παπαγαλάκια ήταν η ξαναξεσταμένη σύντα των «δύο άκρων» (τα «δύο άκρα» είναι, ως γνωστόν, οι νεοναζί και ο... ΣΥΡΙΖΑ), που ήταν η μοναδική άξια λόγου (για τον γκεμπελικό της χαρακτήρα) πολιτική τοποθέτηση του Σαμαρά.

Ενός Σαμαρά που πήγε και πάλι στη Θεοσαλονίκη σαν κλέφτης, εκφώνησε μια ομιλία και κρύψτηκε πίσω απ' αυτόν τον μονόλογο, αποφεύγοντας για δεύτερη συνεχή χρονιά να δώσει την άλλοτε καθιερωμένη συνέντευξη Τύπου στους πολιτικούς συντάκτες. Είναι τόσο άθλια η θέση της συγκυβέρνησης που ο πρωθυπουργός της δεν μπορεί να σταθεί ούτε μπροστά σ' ένα συντηρητικό δημοσιογραφικό ακροατήριο, η πλειοψηφία του οποίου εργάζεται σε Μέσα φιλικά προς τη σημερινή πολιτική κα-

τάσταση. Ετσι, προτίμησε να φυγοδικήσει και να γιρίσει αυθημερόν στην Αθήνα. Τις απαντήσεις προφρανώς θα τις δώσει ο Σύμος της Ρουλάς, αν αληθεύουν οι πληροφορίες ότι ετοιμάζονται να ξανανοίσουν το μπρίφινγκ, που έχει να λειτουργήσει από την εποχή του γίγαντα Πεταλωτή.

Ο μονόλογος του Σαμαρά ήταν δομημένος σε καθαρά προεκλογική βάση. Τόσο που κάποιοι οι σκέψητηκαν ότι μπορεί να πηγαίνουμε προς εκλογές. Μόνο που και ο Σαμαράς και οι επιτελείς του ξέρουν πολύ καλά ότι πας σε εκλογές (εκτός αν σε σύρουν) μόνο όταν έχεις και κάνα ψίχουλο να πετάξεις στο πεινασμένο πόπολο. Κι ο Σαμαράς δεν είχε ούτε ένα ψίχουλο! Η μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση είχε ήδη δείξει τ' αποτελέσματά της μέσα στον Αύγουστο, οπότε δεν προσφέροταν, ενώ τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα καύσιμα δεν μπορούν να τον μειώσουν αν δεν συμφωνήσει προηγουμένως η τρόικα, οπότε θεωρήθηκε παρακινδυνεύμενό να πάρει πάνω του μια τέτοια υπόσχεση ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Οπότε επιστρατεύτηκαν τα μεγάλα λόγια για το... λαμπρό μέλλον που έρχεται, μαζί με την ανάπτυξη βεβαίως, η οποία ακόμη δεν έχει στρίψει στη γωνία, γ' αυτό και δεν την βλέπουμε. Ο Σαμαράς όμως την... οσμίζε-

ται και πρέπει να τον πιστέψει ο ελληνικός λαός, γιατί είναι τούφτης, μάγκας, καραμπουζουκλής και προπάνω... μεγάλος πατριώτης.

Ακόμη πιο άθλια ήταν η εμφάνιση του Βενιζέλου, μια μέρα μετά τον Σαμαρά. Αυτός επέλεξε να μιλήσει στους «παραγωγικούς φορείς» και να «καταγράψει» (ξέρετε που) τα αιτήματά τους. Τους τράβηξε μια σχοινοτενέστατη ομιλία και μια εξίσου σχοινοτενή δευτερολογία που τους τελείωσε. Είπε κι αυτός τα ίδια με τον Σαμαρά, χωρίς πολλά νούμερα και διανθισμένα με τις γνωστές βερμπαλιστικές περιοκλάδες που είναι η σπεσιαλιτέ του.

Το «σαξές στόρι» της συγκυβέρνησης έχει ξεθωριάσει. Οταν εδώ και μισό χρόνο λες τα ίδια και τα ίδια, για το πρωτογενές πλεόνασμα και την ανάπτυξη που έρχεται, ενώ ταυτόχρονα βάζεις τον Βρούτση να τσαταλιάζει τα νεύρα των ανθρώπων με τα περί μείωσης της ανεργίας (την οποία η ίδια η ΕΛΣΤΑΤ υπολογίζει κάθε μήνα και ψηλότερη), δεν μπορείς να περιμένεις ούτε καν ευμενή ουδετερότητα. Ο λαός έχει απηδίσει, αισθάνεται ότι τον φτύνουν κατάμουτρα και το μόνο που μένει να φανεί είναι το πότε αυτή η οργή θα μετατραπεί σε ποτάμι που θα παρασύρει την κοινωνική γαλήνη της ηττοπάθειας.

Και δεύτερο αεροδρόμιο στους αμερικανούς επιδρομείς;

Σε πρωτοσελίδο δημοσίευμά της, η καθημερινή εφημερίδα Στου Ηράκλειου «Πατρίς», μια από τις μεγαλύτερες επαρχιακές εφημερίδες, έγραψε ότι την προηγούμενη βδομάδα (Πέμπτη 5 και Παρασκευή 6 Σεπτέμβρη) κλιμάκιο δύο αμερικανών αξιωματικών επισκέφτηκε με άκρα μυστικότητα τις εγκαταστάσεις του στρατιωτικού αεροδρομίου στο Καϊστέλι και ενημερώθηκε για τις επιχειρησιακές δυνατότητες και τις υποδομές, οι οποίες μπορούν να παίξουν «βοηθητικό ρόλο» σε ενδεχόμενη επίθεση στη Συρία. Η εφημερίδα επικαλείται αποκλειστικές πληροφορίες, ενώ δίνει και λεπτομέρειες για το πότε ειδοποιήθηκε η διοίκηση της 133 Σμηναρχίας Μάχης από την αμερικανική πρεσβεία, πότε έφτασαν οι αμερικανοί και πότε έκαναν την επιθεώρηση των εγκαταστάσεων.

Αν οι πληροφορίες αληθεύουν, αν δηλαδή και δεύτερο ελληνικό στρατιωτικό αεροδρόμιο (μετά τη βάση της Σούδας, που παίζει κεντρικό ρόλο σε όλες τις πολεμικές επιχειρήσεις στη Μεσόγειο) εντάσσεται στο στρατηγικό σχεδιασμό των Αμερικανών για την επίθεση στη Συρία (ανεξάρτητα από το αν αυτή θα πραγματοποιηθεί ή όχι), τότε έχουμε μια ακόμη απόδειξη της πλήρους υποταγής της συγκυβέρνησης στα αμερικανικά μπεριαλιστικά σχέδια. Γιατί η σχεδιαζόμενη επίθεση δε γίνεται καν με κάλυψη του ΝΑΤΟ και η διμερής συμφωνία προβλέπει μόνο τη χρήση της Σούδας, κι αυτό μόνο με άδεια της ελληνικής κυβέρνησης, όπως γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο.

Πλήρης υποταγή στα μπεριαλιστικά σχέδια, κόντρα στη θέληση του ελληνικού λαού, που έχει κατ' επανάληψη καταγραφεί.

Εγκλογομαγειρείον «Ο κυρ-Αντώνης»

Ηιδέα που πέταξε ο Μιχελάκης για ένα καινούργιο εκλογικό σύστημα στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, με την υποστημένη ότι την έχει συζητήσει με τον Σαμαρά, δεν είναι δυσανάγνωστη. Η εκλογή των δημάρχων ή περιφερειαρχών με ένα ψηφοδελτίο (στο οποίο ο εκλογέας θα σταυρώνει τον δήμαρχο που προτιμά), με επαναφορά ταυτόχρονα του 42% για εκλογή δημάρχου ή περιφερειαρχη από τον πρώτο γύρο, καθώς και των δημοτικών ή περιφερειακών συμβούλων με ένα άλλο, ενιαίο ψηφοδελτίο, στο οποίο θα γράφονται τα ονόματα με αλφαριθμητική σειρά, χωρίς καν ένδειξη του συνδυασμού στον οποίο ανήκουν, έχει ως σκοπό να εξαφανίσει την «κομματικότητα» από το εκλογικό αποτέλεσμα, ειδικά στην εκλογή δημοτικών ή περιφερειακών συμβούλων, διευκολύνοντας παράλληλα την εκλογή των «αναγνωρίσιμων», οι περισσότεροι από τους οποίους ανήκουν στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Αντίθετα, ο ΣΥΡΙΖΑ που αναγκαστικά θα έχει στους συνδυασμούς του πολλά «άγνωστα» πρόσωπα, θα υποστεί πλήγμα από την «αποκομματικοποίηση». Γιατί το δυνατό του χαρτί δεν είναι τα πρόσωπα, αλλά η υπογραφή ΣΥΡΙΖΑ.

Το σύστημα, βέβαια, μολονότι ο Μιχελάκης το διαφήμισε σαν απλή αναλογική, είναι πλειοψηφικό. Δεν δόθηκαν μάλιστα λεπτομέρειες για τον αριθμό των σταυρών που θα μπορεί να βάζει ένας ψηφοφόρος στο ενιαίο ψηφοδελτίο των υποψήφιων δημοτικών ή περιφερειακών συμβούλων. Οσο μεγαλύτερος θα είναι αυτός ο αριθμός τόσο πιο σκληρό θα είναι το πλειοψηφικό σύστημα. Προκύπτουν, βέβαια, μια σειρά άλλα ζητήματα, όπως τι θα γίνει στην περίπτωση που ένας δήμαρχος δεν έχει αντιμετωπίσει πρόβλημα από τις συνδικαλιστικές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ. Αργότερα, αν ο ΣΥΡΙΖΑ αρχίζει και δυναμώνει συνδικαλιστικά, μπορεί να το κάνουν και αυτό.

Ο Σαμαράς δείχνει αποφασισμένος να πρωθήσει αυτό το εκλογικό σύστημα. Γι' αυτό και πήγε ο ίδιος σε «ψυστικό δείπνο» με γαλάζιους δημάρχους σε ταβέρνα της Κηφισιάς, όπου φυσικά απέσπασε τη συναίνεση τους. Υπάρχουν και Πασόκοι που καλοβλέπουν αυτή την προσποτική, όπως ο Σγουρός που με δυσκολία κρύβει τη χαρά του. Επίσημα το ΠΑΣΟΚ, όμως, έπρεπε να δείξει τη δυσαρέσκειά του που ο Σαμαράς δε συζήτησε καν με τον Βενιζέλο ένα τόσο σοβαρό θέμα, αλλά έβαλε τον Μιχελάκη να κάνει δηλώσεις. Ετσι, σε σύσκεψη που έγινε στη Χαρ. Τρικούπη την περασμένη Τρίτη, αποφασίστηκε να διαφρεύσουν, εν ειδεί μηνύματος προς τον Σαμαρά, ότι το ΠΑΣΟΚ είναι πρόθυμο να συζήτησε για αλλαγές, οι οποίες όμως δε θα περιορίζονται σε «μεμονωμένα τεχνικά ζητήματα» (sic!), αλλά θα επεκταθούν σε ««θέματα που άπτονται των δημοκρατικών θεσμών, όπως π.χ. το πολιτικό χρήμα». Παραπονιάρικη αντίδραση, με αποδέκτη όχι τον Σαμαρά, αλλά το εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ, όπου πολλαπλασάζονται όσοι θεωρούν πως ο Βενιζέλος νοίαζεται όχι για το ΠΑΣΟΚ, αλλά για την πρωτική πολιτική του επιβίωση κάτω από τις φτερούγες του Σαμαρά.

ΥΓ: Ο Μιχελάκης πέταξε κάποια στιγμή, δήθεν στο τυχαίο, ότι καλό θα ήταν να εφαρμοστεί το ίδιο σύστημα και στα συνδικάτα, για να εξαλειφθεί η κομματικοποίηση. Περισσότερο με προπαγανδιστικό επιχείρημα έμοιαζε αυτή η αναφορά του. Δεν νομίζουμε πως έχουν κανένα λόγο, αυτή την περίοδο, ν' ανοίξουν τέτοιο μέτωπο με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η οποία ακόμη δεν έχει αντιμετωπίσει πρόβλημα από τις συνδικαλιστικές δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ. Αργότερα, αν ο ΣΥΡΙΖΑ αρχίζει και δυναμώνει συνδικαλιστικά, μπορεί να το κάνουν

■ Αφγανιστάν

Διπλασιάστηκαν οι απώλειες των κυβερνητικών δυνάμεων

Κατακόρυφη αύξηση του αριθμού των θανάτων στις γραμμές της αστυνομίας και του στρατού σημειώνεται από το Μάρτιο που ξεκίνησε η «εαρινή επίθεση» των Ταλιμπάν, καθώς τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα έχουν μεταβιβάσει στις κυβερνητικές δυνάμεις την ευθύνη της ασφάλειας και κατά συνέπεια του πολέμου με τους Ταλιμπάν σε πολλές περιοχές της χώρας.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το αφγανικό υπουργείο Εσωτερικών στις 2 Σεπτέμβρη, 1.792 αστυνομικοί έχουν χάσει τη ζωή τους από το Μάρτιο, οι περισσότεροι από αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς στους δρόμους, όσοι δηλαδή σκοτώθηκαν συνολικά τους προηγούμενους 12 μήνες.

Ο διπλασιασμός των απωλειών αντανακλά προφανώς την έκταση και τη δυναμική της «εαρινής επίθεσης» των Ταλιμπάν, στο στόχαστρο της οποίας ήταν τώρα κυρίως κυβερνητικά στρατεύματα καθώς τα νατοϊκά στρατεύματα αποσύρονται και γίνονται όλοι και λιγότερο ορατοί και προστοί στόχοι.

Στην προγματικότητα, οι απώλειες είναι πολύ περισσότερες, γιατί η κυβέρνηση όχι μόνο έχει σταματήσει να ανακοινώνει τον αριθμό των θανάτων ανά μήνα αλλά και αποκρύβει τον προγματικό αριθμό των θυμάτων γιατί φοβάται ότι θα έχει επιπτώσει στο θημέλιο των κυβερνητικών δυνάμεων και θα επιδεινώσει το σοβαρό πρόβλημα των λιποταξιών.

Η ίδια και ίσως χειρότερη είναι η κατάσταση και στο στρατό, για τις απώλειες του οποίου η κυβέρνηση έχει σταματήσει τελείως να δίνει στοιχεία. Ο αμερικάνος διοικητής των κατοχικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, ο στρατηγός Τζόζεφ Ντάνφορντ, σε συνέντευξή του στη βρετανική εφημερίδα «Guardian» (2/9/13) ανέφερε ότι ο αφγανικός στρατός και η αστυνομία χάνουν παρά πολλούς όντρες στη μάχη (περισσότερους από 100 μέχρι 150 την ημέρα), τις χαρακτήρισε «μη ονεκτές» απώλειες και επεσήμανε ότι ίσως χρειαστούν για πέντε χρόνια ακόμη τη δυτική υποστήριξη για να μπορέσουν να πολεμούν ανεξάρτητα. Ακόμη ότι είναι πολύ νωρίς να κρίνει κανείς αν το ΝΑΤΟ ενήργησε σωστά να σταματήσει τις πολεμικές επιχειρήσεις στο Αφγανιστάν αυτή την άνοιξη. Σημειώτεον ότι τα νατοϊκά στρατεύματα επίσημα προσφέρουν μόνο «εκπαίδευση και υποστήριξη» στις κυβερνητικές δυνάμεις στη διάρκεια της «εαρινής επίθεσης» των Ταλιμπάν.

Τα σχόλια του στρατηγού Ντάνφορντ έρχονται προφανώς σε αντίθεση με τα λόγια του Μπάρακ Ομπάμα, ο οποίος απευθύνεται στη βάση Πέντετον, μεταξύ άλλων, ανέφερε ότι: «Μέχρι το τέλος του επόμενου χρόνου – σε μόλις 17 μήνες – η μεταβιβάση θα είναι πλήρης, οι Αφγανοί θα αναλάβουν όλη την ευθύνη για την ασφάλειά τους και ο πόλεμος στο Αφγανιστάν θα τελειώσει».

Τι μπορεί άραγε να αλλάξει μέσα σε 17 μήνες, όταν 12 σχεδόν χρόνια μετά την αμερικανική εισβολή και αλλεπάλληλες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, οι Ταλιμπάν ελέγχουν σταθερά σημαντικά τμήματα της χώρας και η εξέγερση διατηρεί τη δυναμική της; Εκτός κι αν ο Λευκός Οίκος ελπίζει σε μια συμφωνία με τους Ταλιμπάν, που, εκτός των άλλων, θα τους βάλει και θα τους ενσωματώσει στο πολιτικό παιχνίδι.

■ Αίγυπτος

Το θερμόμετρο ανεβαίνει στο Σινά

Σε νέο μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας» εξελίσσεται η Χερσόνησος του Σινά καθώς κλιμακώνονται οι επιθέσεις ανάμεσα στις ένοπλες ισλαμικές ομάδες που δρουν στην περιοχή και στον αιγυπτιακό στρατό.

Η Χερσόνησος του Σινά είναι το μόνο τμήμα του αιγυπτιακού εδάφους που βρίσκεται στην Ασία και λειτουργεί ουσιαστικά ως γέφυρα ανάμεσα στην Ασία και την Αφρική. Λόγω της στρατηγικής γεωπολιτικής θέσης της ήταν ανέκαθεν πεδίο συγκρούσεων μεταξύ διάφορων δυνάμεων, ενώ το γεγονός ότι συνορεύει με το Ισραήλ και τη Λωρίδα της Γάζας καθιστά τον ελεγχό της ύψιστης σημασίας.

Στην περιοχή δρούσαν και πλιότερα ένοπλες ομάδες που επιδίδονταν σε επιθέσεις εναντίον του Ισραήλ, εκτοξεύοντας σποραδικά ρουκέτες από τα σύνορα, αλλά και εναντίον των αιγυπτιακών δυνάμεων Ασφάλειας, είτε ως αντίποινα για συλλήψεις είτε λόγω της βαθιάς λαϊκής δυσαρέσκειας απέναντι στο καθεστώς Μουμπάρακ. Η λαϊκή εξέγερση το Γενάρη του 2011 αγκάλιασε και τη Χερσόνησο του Σινά, ο πληθυσμός της οποίας υπέφερε όχι μόνο από την κρατική καταστολή αλλά και από την εξαθλίωση και την πλήρη εγκατάλειψη από μέρους του καθεστώς Μουμπάρακ. Αξίζει να σημειωθεί ότι μετά την πτώση του Μουμπάρακ, ένοπλοι επιπτέθηκαν στα αστυνομικά τμήματα και έδιωξαν τις αστυνομικές δυνάμεις από τις συνοριακές πόλεις. Πολλοί απ' αυτούς αργότερα δικάστηκαν και καταδικάστηκαν σε θάνατο. Παράλληλα, οι ένοπλες ισλαμικές ομάδες ενισχύθηκαν και συνέχισαν τις επιθέσεις εναντίον ισραηλινών στόχων, κυρίως με σαμποτάζ στον αγωγό μεταφοράς φυσικού αερίου από την Αίγυπτο στο Ισραήλ, αλλά και εναντίον των αιγυπτιακού στρατού και της αστυνομίας.

Η πλειοψηφία του πληθυσμού στη Χερσόνησο του Σινά στήριξε την εκλογή του Μοχάμεντ Μόρσι, ο οποίος είχε δώσει άφθονες υποσχέσεις για την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής, που δεν υλο-

ποιήθηκαν ποτέ. Η καθαίρεσή του από το στρατό στις 3 Ιούλη έθεσε τέρμα στην πολιτική που ακολούθησε στη διάρκεια της προεδρίας του πρόβλημα του Σινά, δηλαδή των διαπραγματεύσεων με τις ένοπλες ομάδες με στόχο να περιοριστούν οι επιχειρήσεις του στρατού εναντίον τους με αντάλλαγμα το σταμάτημα των επιθέσεων εναντίον του στρατού. Ταυτόχρονα, η καθαίρεση Μόρσι θεωρήθηκε από ένα σημαντικό κομμάτι του πληθυσμού ως επίθεση εναντίον του Ισλάμ.

Το στρατιωτικό πραξικόπημα της 3ης Ιούλη άνοιξε το δρόμο για την κλιμάκωση των επιθέσεων από τις ένοπλες ισλαμικές ομάδες, πολλές από τις οποίες τώρα συνεργάζονται και καλούν ανοιχτά σε «ειρό πόλεμο» εναντίον του αιγυπτιακού στρατού. Επιθέσεις του τύπου «χτυπάμε και φεύγουμε» εναντίον των αιγυπτιακών δυνάμεων γίνονται σχεδόν καθημερινά στο βόρειο Σινά, ενώ τελευταία έχουν ζεκινήσει και οι επιθέσεις αυτοκτονίας. Μετά την καθαίρεση από το στρατό του Μόρσι έχουν σκοτωθεί περισσότεροι από 80 αστυνομικοί και στρατιώτες, με πιο πολύνεκρη την επίθεση της 19ης Αυγούστου, όταν ένοπλοι έσυραν από λεωφορείο 25 νεοσύλλεκτους αστυνομικούς, τους έριξαν στο έδαφος και τους εκτέλεσαν.

Αιγυπτιακές στρατιωτικές πηγές εκτιμούν ότι οι αντάρτες που επιχειρούν στη Χερσόνησο του Σινά επιθεωρήθηκαν στην επίθεση της 19ης Αυγούστου, όταν ένοπλοι έσυραν από λεωφορείο 25 νεοσύλλεκτους αστυνομικούς, τους έριξαν στο έδαφος και τους εκτέλεσαν.

Τα σκευεύ της ένοπλης αιγυπτιακής αστυνομίας στην Σινά στήριξε την επίθεση της 19ης Αυγούστου, όταν ένοπλοι έσυραν από λεωφορείο 25 νεοσύλλεκτους αστυνομικούς, τους έριξαν στο έδαφος και τους εκτέλεσαν.

Τα σκευεύ της ένοπλης αιγυπτιακής αστυνομίας στην Σινά στήριξε την επίθεση της 19ης Αυγούστου, όταν ένοπλοι έσυραν από λεωφορείο 25 νεοσύλλεκτους αστυνομικούς, τους έριξαν στο έδαφος και τους εκτέλεσαν.

εαυτό τους από τα άδικα και τα πεινωτικά μέτρα που παίρνονται και ότι η πολιτική που εφαρμόζεται τώρα στην πραγματικότητα πολλαπλασιάζει τον αριθμό των καταπιεσμένων και απογοητευμένων και τους ωθεί να γίνουν αντάρτες.

Στην τελευταία εκκαθαριστική επιχείρηση του στρατού οι αντάρτες απάντησαν με μια θεαματική διπλή επίθεση αυτοκτονίας στις 11 Σεπτέμβρη σε στρατιωτικό στόχο, κατά την οποία σκοτώθηκαν τουλάχιστον 6 και τραυματίστηκαν 17 στρατιώτες. Ενα αυτοκίνητο – βόμβα αναπνάχτηκε στο φυλάκιο ελέγχου στην πύλη του κτιρίου της τοπικής Στρατιωτικής Υπηρεσίας Πληροφοριών στην πύλη της Ράφα και ένα άλλο λίγο πιο μέσα. Από την έκρηξη κατέρρευσε το διώροφο κτήριο και έσπασαν τα τζάμια σε όλα τα κτίρια στην περιοχή.

Την ευθύνη για την επίθεση ανέλαβε η ένοπλη ομάδα Ανασάρ Μπείτ αλ – Μακντίς (Παρτιζάνοι της Ιερουσαλήμ), η οποία είχε επίσης αναλάβει την ευθύνη για την επίθεση την περασμένη βδομάδα εναντίον του αιγυπτιακού στρατιωτικού Εσωτερικών. Σε ανακοίνωση της κατηγόρησης των τελευταίων και τον αρχηγό του στρατού Άμπτελ Φατάχ έλ – Σσί ως υπεύθυνους για τη δολοφονία εκατοντάδων οπαδών του Μόρσι και κάλεσε όλους τους Μουσουλμάνους στην Αίγυπτο να μείνουν μακριά από όλες τις εγκαταστάσεις του στρατού και του υπουργείου Εσωτερικών για να σώσουν τη ζωή τους.

Οι τρεις αυτές επιθέσεις (η μία στην καρδιά του Καΐρου) είναι οι πρώτες αυτής της κλίμακα

Πόσο αναίμακτη είναι μια ιμπεριαλιστική ειρήνη;

η πρώτη φορά που οι Αμερικανοί απειλούν να χτυπήσουν ή εξαπολύουν βομβαρδισμό με το πρόσχημα όπλων μαζικής καταστροφής, χημικών ή άλλων. Το ίδιο έκαναν και στο Ιράκ και μόνο με την υπόνοια ότι το καθεστώς Σαντάμ είχε τέτοια όπλα (υπόνοια που αργότερα αποδείχθηκε κάλπικη).

Πού αποσκοπούσε ο κουρνιαχτός; Σε αυτό που ο Ομπάμα σκιαγράφησε στο τελευταίο διάγγελμά του την περασμένη Τρίτη το βράδυ: «Και την ημέρα μετά από οποιαδήποτε στρατιωτική δράση, θα διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας να επιτύχουμε μία πολιτική λύση που δυναμώνει αυτούς που αρνούνται τις δυνάμεις της τυραννίας και του εξτρεμισμού». Πολιτική λύση προς το συμφέρον των ΗΠΑ, υπό την απειλή των βομβαρδιστικών, αυτός ήταν και παραμένει ο σύντομος των Αμερικάνων. Ενδεχόμενη οικειοθελής αποχώρηση του Ασαντ και διάδοχη λύση με τη συμμετοχή του τμήματος της αντιπολίτευσης που είναι ομερικανόδουλο θα ήταν ό,τι χρειάζονται οι Αμερικανοί για να διειδύσουν στη χώρα, χωρίς να διακινδυνεύσουν να χάσουν την εξουσία από τους τζιχαντιστές, που συνεχώς δυναμώνουν αποτελώντας, σύμφωνα με τον Κέρι, ένα 15% με 25% των μαχητών της αντιπολίτευσης. Ποσοστό κατά πολλούς υποεκτιμημένο, αφού υπάρχουν εκτιμήσεις ότι οι τζιχαντιστές αριθμούν τουλάχιστον το 50% των μαχητών της αντιπολίτευσης, οργανωμένοι σε πάνω από 70 ισλαμικές οργανώσεις, όπως αποκάλυψε αμερικανός στρατιωτικός αξιωματούχος, σύμφωνα με το αμερικανικό πρακτορείο NBC την προηγούμενη Παρασκευή (http://investigations.nbcnews.com/_news/2013/09/06/20348901-not-one-of-bad-guys-but-syrian-rebel-group-proclaims-anti-american-bent?lite).

Τα όρια μιας επίθεσης

Ακόμα όμως κι αν τα βομβαρδιστικά έπιπλαν (ή πιάσουν στο μέλλον) δουλειά, οι Αμερικανοί δύσκολα θα τολμούσαν να επιχειρήσουν χερσαία επέμβαση (χωρίς φυσικά να αποκλείται και αυτή η εκδοχή). Οχι επειδή το διαφέύδουν όλα τα κυβερνητικά στελέχη (του Ομπάμα συμπερι-

λαμβανόμενου), αλλά γιατί τώρα δεν τους παίρνει να κάνουν κάτι τέτοιο. Στο Ιράκ δεν κατάφεραν να εξασφαλίσουν απόλυτη κυριαρχία, παρά τα οχτώ χρόνια κατοχής στη χώρα. Η πετρελαϊκή παραγωγή δεν έχει κατορθώσει ακόμα να φράσει τα ανώτερα επίπεδα της εποχής του Σαντάμ (τον τελευταίο καιρό έχει μάλιστα ελαττωθεί, λόγω της πολιτικής αστάθειας και προβλημάτων στης υποδομής), ενώ οι επιθέσεις συνεχίζονται με κίνδυνο να βυθιστεί ξανά η χώρα σε νέα εμφύλια σύρραξη (800 ήταν οι νεκροί τον Αύγουστο από βομβιστικές επιθέσεις), οπότε η όποια σταθερότητα για επενδύσεις στη χώρα πάει κατά διαβόλου.

Ούτε στο Αφγανιστάν έχουν καταφέρει να επικρατήσουν (βλέπε ρεπορτάριση στη διπλανή σελίδα), ενώ στη Λιβύη η κατάσταση είναι τόσο καταστροφική που η χώρα οναγκάζεται να εισάγει πετρέλαιο (όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»)! Μια ενδεχόμενη χερσαία επέμβαση στη Συρία θα περιέπλεκε ακόμα περισσότερο τα πράγματα. Οι Αμερικανοί δε θα έχουν να αντιμετωπίσουν μόνο το στρατό του Ασαντ και τους μαχητές της Χεζμπολά, που είναι στο πλευρό του, αλλά και αρκετούς από τους «δικούς τους» συμμάχους, που πολεμούν τον Ασαντ (πολλοί απ' αυτούς πολέμησαν εναντίον τους στο Ιράκ και το Αφγανιστάν), οι οποίοι φρόντισαν να στελουν το μήνυμα μέσα από τα δυτικά ΜΜΕ: «Ο εχθρός του εχθρού μου δεν είναι κατ' ανάγκη φίλος μου».

Τα όρια μιας επίθεσης ήταν επομένως περιορισμένα κι αυτό το γνώριζε καλά ο Ομπάμα όταν απειλούσε ότι θα επιτεθεί. Οι όρια μιας επίθεσης ήταν επομένως περιορισμένα κι αυτό το γνώριζε καλά ο Ομπάμα όταν απειλούσε ότι θα επιτεθεί.

Οι αμερικανικοί δισταγμοί

Η κατάσταση που περιγράψαμε παραπάνω και ο κίνδυνος από μία απροσδόκητη τροπή στην επικείμενη στρατιωτική επιχείρηση κατά της Συρίας ήταν οι αιτίες που ακόμα και ρεπουμπλικάνοι βουλευτές αρνήθηκαν να δώσουν το OK στον Ομπάμα να βομβαρδίσει. Οταν η Ουάσινγκτον Ποστ (παραδοσιακό προπύργιο των Δημοκρατικών) δημοσιεύει σε περιόπτη θέση στην ιστοσελίδα της, στην στήλη «Γνώμες» (πριν το διάγγελμα

Ομπάμα) την αρνητική θέση ρεπουμπλικανού βουλευτή (του Τέξας μάλιστα) κατά της επικείμενης επέμβασης (βλ. http://www.washingtonpost.com/opinions/ted-cruz-why-ill-vote-no-on-syria-strike/2013/09/09/34750cde-1972-11e3-a628-7e6dde8f889d_story.html), αυτό δείχνει ότι ο Ομπάμα δεν κατόρθωσε να πείσει ούτε κάποια από τα «γεράκια».

Αυτό φάνηκε και από τον εις βάρος του συσχετισμό στο Κογκρέσο, με τους 257 από τους 433 βουλευτές της Βουλής των Αντιπροσώπων να είναι κατά ή να συγκλίνουν προς το να καταψηφίσουν μία στρατιωτική επίθεση, έναντι μόνο 25 που τάσσονται καθαρά υπέρ. Στη Γερουσία οι 41 από τους 100 αντιτίθενται ή συγκλίνουν στο να απορρίψουν την πρόταση Ομπάμα, ενώ μόνο 23 δηλώνουν υπέρ, όπως έγραψε η Ουάσινγκτον Ποστ την περασμένη Τετάρτη (11/9).

Αυτό δε σημαίνει ότι αν και όποτε γίνει τελικά η ψηφοφορία (που αναβλήθηκε για να εξεταστεί η ρώσικη πρόταση) θα απορριφθεί η πρόταση Ομπάμα, αν και ο ίδιος δήλωσε ότι δεν είναι σύγουρος ότι το Κογκρέσο θα την υπερψηφίσει. Ενδεχομένως, η πρόταση να αναδιαστηθεί για να χωρά ερμηνείες και τελικά ο Ομπάμα να γλιτώσει τον εξευτελισμό, αφού οι αναποφάσιστοι είναι αρκετοί για να αντιστρέψουν τα δεδομένα. Αυτό σημαίνει όμως ότι ο Ομπάμα βρίσκεται σε δύσκολη θέση να πείσει για την αποτελεσματικότητα της τακτικής του.

Τρία είναι τα επιχειρήματα του ρεπουμπλικανού βουλευτή Τεντ Κρουζ, την άποψη του οποίου δημοσίευσε η Ουάσινγκτον Ποστ. Το πρώτο είναι ότι ο Ασαντ δεν αποτελεί άμεσο κίνδυνο για την «εθνική ασφάλεια» των ΗΠΑ. Το δεύτερο ότι οι αντικαθεστωτικοί αντάρτες δεν είναι καλύτεροι από αυτόν κι ότι επτά από τις εννέα σημαντικότερες αντικαθεστωτικές οργανώσεις έχουν σημαντικούς δεσμούς με τους ισλαμιστές. Το τρίτο είναι ότι ο κίνδυνος εκτραχηλισμού και μεγαλύτερης εμπλοκής στον πόλεμο σε περίπτωση βομβαρδισμών είναι υπαρκτός σε μία χώρα που οι ΗΠΑ δεν έχουν καθαρούς συμμάχους. Επιχειρήματα που έχουν ισχυρή βάση και δύσκολα μπορούν να ανασκευαστούν από τους υποστηρικτές μιας στρατιωτικής επίθεσης και τα αποτελέσματα που αυτή θα έχει, κι όλα αυτά «πριν από τη ζαλισμένη στροφή προς την ad hoc διπλωματική πρωτοβουλία να τεθούν τα χημικά όπλα της Συρίας υπό διεθνή ελεγχού», κι ακόμη ότι η κυβερνητική προσέγγιση για τη Συρία παραμένει θολή ακόμα και μετά το διάγγελμα Ομπάμα, με το οποίο «απευθύνθηκε στη χώρα μέσα από μία βαθειά πολιτική τρύπα, σκαμμένη κυρίως από τον ίδιο», τότε τα πράγματα είναι ζόρικα για τον πρόεδρο που υποσχέθηκε «ειρήνη» και φέρνει βομβαρδιστικά.

Η εφημερίδα δεν χαρίστηκε ούτε στον Κέρι που δήλωνε ότι «αποκλείεται» ο Ασαντ να δεχτεί τον ελεγχο της χημικού του οπλοστασίου, για να αποδεχτεί στη συνέχεια να εξετάσει τη ρώσικη πρόταση που μιλά γι' αυτόν ακριβώς τον ελεγχο. Επομένως, ούτε το τελευταίο διάγγελμα Ομπάμα φαίνεται να πείθει για την πολιτική του.

τερη δική της εμπλοκή αν τα πράγματα εκτραχυνθούν (μην ξεχνάμε ότι η Ρωσία έχει στελει ήδη τέσσερα πλεικά πλοία στην περιοχή), το σίγουρο όμως, είναι ότι η ρώσικη πρόταση ήταν μια κάποια «λύση». Ακόμα κι αν αυτή η λύση είναι αμφιβόλιο αν θα περπατήσει, αφού θα είναι σύγουρα χρονοβόρα και ήδη σκαλώνει στις αντιθέσεις μεταξύ των «ισχυρών». Η Ρωσία δεν θέλει ούτε υπόνοια απειλής για επέμβαση στη Συρία στην απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, σε αντίθεση με ΗΠΑ και Γαλλία που θέλουν ζωντανή την απειλή του πολέμου.

Ετσι, η «γκάφα» Κέρι την περασμένη Δευτέρα έδειξε αλλαγή τακτικής, χωρίς όμως να αποτρέπει την χρήση βίας στο μέλλον. Κάτι ανάλογο είχαν κάνει οι Αμερικανοί με τον Σαντάμ πριν από έντεκα χρόνια, το Νοέμβρη του 2002. Τότε, ο Σαντάμ είχε αποδεχτεί το ψηφίσμα 1441 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ για τον έλεγχο του οπλοστασίου του, παρά το ότι συμπεριλάβανε ταπεινωτικά μέτρα κατά του Ιράκ (ανακρίσεις ιρακινών αξιωματούχων στο εξωτερικό, αποκλεισμός περιοχών από τους επιθεωρητές του ΟΗΕ αν κριθεί απαραίτητο κτλ.) και οι Αμερικανοί έδωσαν μία παράταση τεσσάρων μηνών στον Σαντάμ, που τελικά (ανακρίσεις ιρακινών αξιωματούχων στο εξωτερικό, αποκλεισμός περιοχών από τους επιθεωρητές του ΟΗΕ αν κριθεί απαραίτητο κτλ.) και οι Αμερικανοί έδωσαν μία παράταση τεσσάρων μηνών στον Σαντάμ, που τελικά (ανακρίσεις ιρακινών αξιωματούχων στο εξωτερικό, αποκλεισμός περιοχών από τους επιθεωρητές του ΟΗΕ αν κριθεί απαραίτητο κτλ.) και οι Αμερικανοί έδωσαν μία

Ζητούνται αντίμετρα

Υψηλόβαθμος κυβερνητικός αξιωματούχος περιέγραψε ως εξής στην «Εφ.Συν.» την κυβερνητική γραμμή έναντι της απεργίας των εκπαιδευτικών: «Θα περιμένουμε έως ότου δεν μπορούν πλέον να πληρώσουν τα δάνεια τους. Διότι, ως γνωστόν, οι αποδοχές τους κόβονται για όσες μέρες απεργούν». Η κυνική αυτή δήλωση μεταδόθηκε, πάντα ανώνυμα, και από διάφορα ραδιοτηλεοπτικά Μέσα την ίδια μέρα.

Γιατί να μας εκπλήσσει ο πολιτικός κυνισμός της κυβέρνησης; Σ' έναν πόλεμο το κάθε στρατόπεδο επιστρατεύει τα μέσα που θα του επιτρέψουν να νικήσει. Και το αντίπαλο στρατόπεδο ψώχνει να βρει τα αντίμετρα για να μπορέσει να νικήσει αυτό.

Δεν χρειαζόμασταν τη δήλωση του ανώνυμου κυβερνητικού αξιωματούχου για να καταλάβουμε ότι αυτή θα είναι, σε πρώτη φάση, η κυβερνητική τακτική. Με όπλο τη φτώχεια προσπαθεί να οδηγήσει τον απεργιακό αγώνα σε εκφυλισμό, πριν αυτός ξεκινήσει. Το μόνο που θα χάσετε είναι λεφτά από το μισθό σας, χωρίς να κερδίσετε τίποτα, είναι το τρομο-μήνυμα που στέλνει η συγκυβέρνηση στους εκπαιδευτικούς, σε μια προσπάθεια να κάψει το πθικό τους και να κρατήσει σε χαμηλά επίπεδα τη συμμετοχή τις πρώτες μέρες της απεργίας.

Αρα, το πρώτο που πρέπει ν' ακυρωθεί είναι αυτό και μόνο οι ίδιοι οι καθηγητές, με τη μαζική συμμετοχή τους στον αγώνα, ακόμα κι αν έχουν επιφυλάξεις, μπορούν να το ακυρώσουν.

Η κυβέρνηση, βέβαια, δεν το ομολογεί αυτό, αλλά διαρρέει την εκτίμησή της ότι οι καθηγητές είναι εξοντωμένοι οικονομικά και δε θα μπορέσουν ν' αντέξουν πολύ χρόνο. Τα παπαγαλάκια, επίσπες, λένε, ότι σε πρώτη φάση η κυβέρνηση θ' ακολουθήσει «αμυντική» τακτική, περιμένοντας τη φτώχεια να λυγίσει την απεργία. Για πόσο, όμως, μπορεί να περιμένει η συγκυβέρνηση; Τα ίδια τα δικά της παπαγαλάκια θα κάνουν προπαγάνδα με τις «χαμένες ώρες», για να συκοφαντήσουν τους απεργούς και να υποδαυλίσουν τον «κοινωνικό αυτοματισμό». Επομένως, η κυβέρνηση σύντομα θα περάσει από την άμυνα στην επίθεση, βάζοντας μπροστά σχέδιο επιστράτευσης.

Τα αναφέρουμε όλ' αυτά για να πούμε πως ποτέ ένας τέτοιος αγώνας δεν είναι εύκολος και ποτέ δεν εξαρτάται μόνο από τους απεργούς, μολονότι αυτοί έχουν πάντοτε τον πρώτο λόγο. Χρειάζεται και η αλληλεγγύη. Και πρέπει να παραχθούν από νωρίς «γεγονότα» τέτοια που θα κάνουν τη συγκυβέρνηση να πονέσει. Τέτοιες απεργίες ποτέ δεν ήταν και ποτέ δε θα είναι «υγιεινός περίπατος» στην κλασική διαδρομή των αθηναϊκών διαδηλώσεων. Ειδικά όταν βρισκόμαστε σε συνθήκες βαθιάς κρίσης και ασφυκτικής επιτήρησης από τους διεθνείς τοκογλύφους. Γ' αυτό και ό,τι γράφεται στα πανό και τις αφίσες δεν πρέπει να είναι βερμπαλισμός, αλλά δέσμευση που γίνεται άμεσα πράξη.

■ Κρυάδα

Σε σχόλιο που δημοσιεύτηκε τον Αύγουστο στη διαδικτυακή έκδοση της «Κόντρας» γράφαμε: «Με κάθε επισημότητα ο Βενιζέλος ανακοίνωσε στους Πασόκους ότι η προγραμματική συμφωνία δια ανακοινωθεί από κοινού με τη ΝΔ στις φιέστες της ΔΕΘ και δια έχει τη μορφή εθνικού σχεδίου για τη σωτηρία της χώρας! Εξέλιπε και η αίσθηση του γελοίου από τους κυβερνώντες και ο Βενιζέλος φροντίζει να το επιβεβαιώνει, μολονότι έχει τόσο μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του. Πάντως, ας μην είμαστε και τόσο σίγουροι ότι ο Σαμαράς δα δεχτεί να μοιραστεί την προβολή της ΔΕΘ με τον Μπένι.

Πέρασε και η ΔΕΘ, ο Σαμαράς έκανε την καθιερωμένη ομιλία στα εγκαίνια, ο Βενιζέλος μήλσε μια μέρα μετά στους «παραγωγικούς φορείς», αλλά προγραμματική συμφωνία δεν ανακοινώθηκε. Για μια φορά ακόμη βιάστηκε ο Μπένι και τώρα δεν ξέρει τι να κάνει με την κρυάδα που του χάρισε ο Σαμαράς.

■ Πυθία

Οφείλουμε να δώσουμε συγχαρητήρια στον Π. Σκουρλέτη του ΣΥΡΙΖΑ για τη δήλωση που έκανε απ' αφορμή την πασοκική φίεστα της 3ης Σεπτέμβρη, στη δάρκεια της οποίας ακούστηκαν και απόψεις παλαιοπασόκων υπέρ μιας συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Τέτοιο ζύγιομα πης κάθε λέξης! Σίγουρα την είχε προετοιμάσει προσεκτικά τη δήλωση. «Το σημερινό ΠΑΣΟΚ –είπε ο Σκουρλέτης– με τα πρόσωπα τα οποία βρίσκονται επικεφαλής, νομίζω ότι είναι πολιτικά αδιάφορο για τον ΣΥΡΙΖΑ, και δια έχει τη συνεχίσουμε.

σ' αυτές τις περιστάσεις. Κατά τον Γκρας, νικητής στο ντιμπέιτ ήταν ο Στάινμπρουκ (αυτό έλειπε, να έβγαζε νικήτρια τη Μέρκελ). Και γιατί ήταν νικητής ο Στάινμπρουκ; Διότι «έξειθεσε για πρώτη φορά με σαφήνεια και ακρίβεια μια αριστερή πολιτική εξόδου από την κρίση, έναντι του τακτικού πολιτικής Μέρκελ». Δεν χρειάζεται να συνεχίσουμε. Αντιλαμβανόμαστε ότι ήδη υποφέρετε από την αφόρητη κοινωνία και τον καμποτινισμό της «βαριάς εφεδρείας» του SPD.

■ Ραγιαδισμός

Η ειδήση ότι μπορούσε να δεωρηθεί ασήμαντη, όμως δεν είναι. Προσφέρει ένα ακόμη παράδειγμα του ραγιαδισμού που χαρακτηρίζει τις μνημονιακές κυβερνήσεις, ιδιαίτερα έναντι της Γερμανίας. Ερχεται στην Ελλάδα μια υπουργός (Ομοσπονδιακών και Ευρωπαϊκών Υποδέσεων) όχι της Γερμανίας, αλλά του κρατήδου της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας. Σύμφωνα με το πρωτόκολλο, το πολύ να συναντιόταν με κάποιον υφυπουργό Οικονομικών. Ομως, η φράση Angelika Schwall-Duren συναντήθηκε με τον Στουρνάρα, σε επίπεδο αντιπροσωπειών μάλιστα. Λες και ήταν ο Σόιμπλε. Ο Στουρνάρας, μάλιστα, εξέδωσε και ανα-

■ Γαργάρα

Πάρτι κάνουν στο διαδίκτυο οι οπαδοί του Περισσού και διάφοροι υποστηρικτές του καθεστώτος Ασαντ, ανασύροντας δηλώσεις που έκανε προ διετίας η Ρένα Δούρου, υπεύθυνη τότε για την ευρωπαϊκή πολιτική του ΣΥΝ. ΗΡ. Δούρου κατήγγειλε το καθεστώς Ασαντ για τις σφαγές εναντίον των εξεγερμένων που διαδήλωναν και σ' αυτό κανείς δεν μπορεί να την κατηγορήσει. Προχωρούσε και παραπέρα, όμως. Κατήγγειλε ότι «η διεθνής κοινότητα ουσιαστικά σιωπά, απορροφημένη από τις δυσμενείς οικονομικές εξελίξεις σε ΗΠΑ και Ευρώπη». Και δεν έμενε μόνο στην καταγγελία, αλλά καλούσε και σε ανάληψη δράσης από τη «διεθνή κοινότητα», δηλαδή από τα ιμπεριαλιστικά κράτη.

«ΤΩΡΑ η διεθνής κοινότητα, με επικεφαλής τον ΟΗΕ και την ΕΕ, οφείλει να απομονώσει το αιμοσταγές καδεσώς, στηρίζοντας παράληλα, πολιτικά και οικονομικά, τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης», έλεγε στη δήλωση της 1η Αυγούστου του 2011. Και στις 19 του ίδιου μήνα: «Ο λαός της Συρίας, με τις συνεχίζομενες διαδηλώσεις του παρά το υψηλό φόρο αίματος που πληρώνει, εγκαλεί με τις δυσίερες του τη διεθνή κοινότητα: τη σκληρή καταδίκη, την απομόνωση και τον εξαναγκασμό του καθεστώτος σε ριζικές δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Κεντρικός μοχλός πίεσης για κάπι τέτοιο δεν μπορεί παρά να είναι ο ΟΗΕ και προς αυτή την κατεύθυνση οφείλει να πέσει η ευρωπαϊκή δηλωματία, η οποία, οφείλει να βγει από το λήμαργο της και αντί να ακολουθεί κατά πόδας την Ουάσινγκτον, να αναλάβει πρωτοβουλίες μεγάλης εμβέλειας κατά του καθεστώτος, με δεδομένους τους μοχλούς πίεσης που διαδέτει και τους οποίους οφείλει να ενεργοποιήσει άμεσα. Η πίεση αυτή, για να είναι αποτελεσματική, δεν πρέπει να στρέφεται αποκλειστικά κατά της Δαμασκού αλλά να αφορά και στους συμμάχους της στο Σ.Α. του ΟΗΕ, κυρίως τη Μόσχα και το Πλεκίνο αλλά και στις αναδυόμενες δυνάμεις, που σήμερα μετέχουν στο Σ.Α., δηλαδή την Ινδία, τη Βραζιλία, τη Νότιο Αφρική».

Πουδενά, βέβαια, δεν μιλά για στρατιωτική δράση. Οταν, όμως, ζητάς από τις ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ και της ΗΠΑ να ρίξουν τον Ασαντ, δεν της βοηθάς ουσιαστικά σε κάθε μορφή δράσης που αυτές δια πειλέξουν για να υποστηρίξουν τα συμφέροντά τους (και όχι τα συμφέροντα του συριακού λαού, που τον έχουν γραμμένο); Γ' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει γαργάρα αυτές τις δηλώσεις, παρά τις σκληρές επιδέσεις που δέχεται.

κοίνωση για να πει ότι «κατά τη συνάντηση συζητήθηκαν η εξέλιξη του προγράμματος μεταρρυθμίσεων και οι γενικότερες πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις στη χώρα μας, ενώψιε και των επερχόμενων γερμανικών εκλογών». Δηλαδή, έδωσε κανονικό ραπόρτ σε μια υπουργό ενός γερμανικού ομόσπονδου κρατιδίου, ομόλογο του Σγουρού. Θεώρησε πρέπον, μάλιστα, να γράψει και τα εξής επιπρόσδετα, πάντα με το ίδιο ραγιάδικο ύφος: «Η υπουργός, η οποία είναι μέλος του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου, που μεταφέρει τις δέσεις των κρατιδίων στην Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση της Γερμανίας, εκφράστηκε με δερμά λόγια για τον ελληνικό λαό και για την πρόοδο που έχει επιτευχθεί στην Ελλάδα!»

■ Αναλγησιά

Ρωτήθηκε ο Στουρνάρας («Βήμα FM», 9.9.13) για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο πετρέλαιο δέρμανσης, η αύξηση του οποίου οδήγησε σε απώλεια εσόδων 300 εκατ. ευρώ και έδωσε την εξής εκπληκτική απάντηση: «Αυτό δεν είναι αλήθεια. Ο ειδικός φόρος στα καύσιμα έφερε παραπάνω έσοδα 130 εκ. ευρώ. Είχαμε σημαντικά λιγότερα έσοδα κατά 500 εκ. από ΦΠΑ, αλλά αυτό δεν έχει να κάνει με τον ειδικό φόρο, έχει να κάνει με τη χαμηλότερη κατανάλωση που σχετίζεται με τις καλές καιρικές συνθήκες και κυρίως με τη μείωση του εισοδήματος. Δεν έχει να κάνει δηλαδή με την ελαστικότητα ως προς την τιμή. Πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί.»

Προσέξτε τι λέει. Χάδηκαν 500 εκατ. έσοδα από τον ΦΠΑ στο πετρέλαιο δέρμανσης, αλλά γι' αυτό φταίει ο καλός καιρός (!!) και η μείωση του εισοδήματος από την κρίση. Θεωρεί, δηλαδή, ότι ο κόσμος έτσι κι αλλιώς δε διέθαζε πετρέλαιο, λόγω φτωχειας. Επομένως, καλά έκανε το κράτος και πήρε όσα πήρε από εκείνους που είχαν ακόμα τη δυνατότητα να βάλουν πετρέλαιο, παρά την αλματώδη αύξηση της τιμής του.

Η τοποδέσηση αυτή είναι, καταρχήν, κοινωνικά ανάλγητη, αφού παραδέχεται ότι υπάρχει φτωχεια και αδιαφορεί γι' αυτό, λέγοντας –εμμέσως πληγ σαφώς– ότι καλά κάνουν και παγώνουν αφού δεν έχουν λεφτά να πληρώσουν το χαράτσι στο πετρέλαιο, που πενταπλασιάστηκε μέσα σ' ένα χρόνο. Είναι, όμως, και οικονομικά βλακώδης, αφού είναι βέβαιο πως χωρίς την εξίσωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης περισσότερα λαϊκά νοικοκυριά δα μπορούσαν να βάλουν πετρέλαιο και δε διέθευγαν σε άλλες λύσεις. Ετσι, οι απώλειες εσόδων από ΦΠΑ δα ήταν λιγότερες.

■ Σκεπτοί

Ποιο είναι, άραγε, το μέγα δέμα, ότι κάποιος άγνωστος προσπάθησε να εκβίάσει τηλεφωνικά (!) τον Στάινμπρουκ ή ότι αυτός και η σύζυγός του απασχολούσαν ανασφάλιστη μια μετανάστρια οικιακή βοηθό; Το δεύτερο, φυσικά, γιατί το πρώτο είναι απλά ένα προεκλογικό χτύπημα κάτω από τη ζώνη. Αν οι Στάινμπρουκ δεν έκρυβαν σκελετό στην ντουλάπα τους, κανένας δε δια ποσαδόύσε να εκβίάσει τον υπουργό των Σοσιαλδημοκρατών για την καγκελαρία.

Τι απάντησε η Γκέρτρουντ Στάινμπρουκ; Οτι απασχολούσε μια γυναίκα από τις Φιλιππίνες, η οποία ασφαλίζεται μέσω του συζύγου της. Οταν αυτός έχασε τη δουλειά και την άδεια εργασίας, η Στάινμπρουκ προσφέρθηκε να ασφαλίσει την οικιακή βοηθό, όμως αυτή αρνήθηκε και η Στάινμπρουκ της είπε ότι δεν μπορούσε να την απασχολεί παράνομα. Κοντολογίς, την έδιωξε. Από πότε, όμως, ένας εργαζόμενος ασφαλίζεται μέσω του ή της συζύγου; Μόνο ασφάλιση υγείας μπορεί να έχει έτσι. Αρα, οι Στάινμπρουκ είχαν ανασφάλιστη την οικιακή βοηθό τους. Και βέβαια, δεν ξέρουμε τι ακριβώς συνέβη μετά. Διότι εμείς δεν έχουμε γνωρίσει κανένα μετανάστη που να προτιμά να χάσει μια δουλειά και να γίνει παράνομος, επειδή δε γουστάρει ν' ασφαλίζεται.

■ Ξεδοντιασμένος ήτων

Είναι καλά αυτός ο Κάμερον; Πάει στη Ρώσια για να δηλώσει ότι η Αγγλία έσωσε την Ευρώπη από το ναζισμό; Ούτε μισομεδισμένους δαμώνες σε λονδρέζικη παμπ δεν μπορεί να πείσει με τέτοιες μπούρδες, όχι τους Ρώσους, που έχουν σε κάθε οικόγενεια νεκρούς από τον αντιφασιστικό πόλεμο. Ολόκληρη η δηλωσή του, όμως, ήταν ένα τυπικό δείγμα πολιτικού εκπροσώπου του {εδώ και δεκαετίες} ξεδοντιασμένου βρετανικού λέοντα. Θαυμάστε την:

«Η Βρετανία μπορεί να είναι ένα μικρό νησί, αλλά δα προκαλούσα τον καδένα να βρει χώρα με πιο περήφανη ιστορία, με μεγαλύτερη καρδιά ή μεγαλύτερη ανδεκτικότητα. Η Βρετανία είναι ένα νησί που έχει βοηθήσει να εξαλείψει η ευρωπαϊκή ήπειρος το φασισμό. Η Βρετανία είναι ένα νησί που βοήθησε στην κατάργηση της δουλειάς, που εφήρυε τις πιο χρήσιμες εφευρέσεις, συμπεριλαμβανόμενου κάθε αδημάτος που παίζεται σήμερα σε όλο τον κόσμο. Η Βρετανία είναι υπεύθυνη για τη βιομηχανική επανάσταση, την τηλεόραση, το Ιντερνετ, τους Μπιτλς και, παραδόξως, για το ποπ συγκρότημα Ουάν Νταϊέρσαιον!»

«Από την ουτοπία στο ρεαλισμό» ήταν ο τίτλος που έβαλε το «Βήμα της Κυριακής» σε συνέντευξη που του παραχώρησε ο Γ. Δραγασάκης και δημοσιεύτηκε στο φύλλο της 4ης Αυγούστου. Καθώς ο ΣΥΡΙΖΑ γκαζώνει και πάλι το όχημα της προπογάνδας του, για να πάρει κεφάλι στα γκάλοπ, καλό είναι να γυρίσουμε σ' αυτή τη συνέντευξη, η οποία δεν είναι τυχαίο ότι δόθηκε για να δημοσιευτεί αυγουστιάτικα. Δηλαδή, τότε που το πολιτικό ενδιαφέρον στο λαό πέφτει, όμως στα επιτελεία της ολιγαρχίας παραμένει αμείωτο. Ούτε είναι τυχαίο ότι η συνέντευξη δεν «ανέβηκε» στην επίσημη ιστοσελίδα του ΣΥΡΙΖΑ. Την «ανέβασε», όμως, ο Δραγασάκης στην προσωπική του ιστοσελίδα, με την παρατήρηση ότι ο τίτλος είναι της εφημερίδας, ενώ αυτός της έδωσε τον τίτλο «Δύναμη ελπίδας και προοπτικής στο ΣΥΡΙΖΑ». Δεν είδαμε, πάντως, να καταγγέλει την εφημερίδα για διαστρέβλωση του πνεύματος της συνέντευξης του ή να διαμαρτύρεται έστω.

Αν διαβάσει κανένας προσεκτικά και την

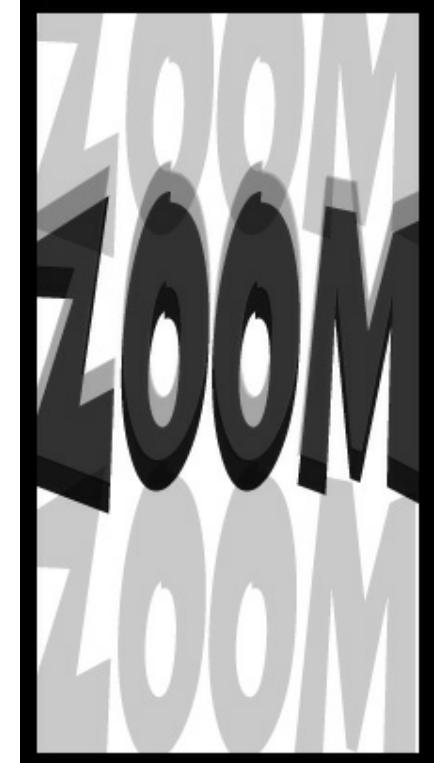
γάνωσης (κατά συνέπεια και πολιτικής οργάνωσης) δεν υπάρχει. Ούτε το σύστημα ούτε οι ανάγκες του, που υπαγορεύουν και τις συγκεκριμένες πολιτικές. Ολα αποδίδονται σ' ένα είδος «έμφυτης κακίας» ή «ιδεολογικής αγγύλωσης», όπως αρέσκεται να λέει ο Τσίπρας, της Μέρκελ και των συμμάχων της. Γ' αυτό και οι Σαμαράς, Βενιζέλος και σία δεν κατηγορούνται ως συνεπείς υπηρέτες του ελληνικού καπιταλισμού, αλλά ως φοβισμένοι πολιτικοί που «τους κρατάει» η Μέρκελ με τις λίστες Χριστοφόρακού και δεν ξέρουμε ποιων άλλων!

Στην κατανομή ανάμεσα στα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ ο Δραγασάκης έχει άλλο ρόλο. Αυτός δεν είναι για τα μπαλκόνια. Είναι ο «σοφάρος οικονομολόγος», με τον «μετριοπαθή ριζοσπαστισμό», που διαβεβαιώνει την αστική τάξη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να διασαλεύσει το σύστημά της. Και ξέρει να χρησιμοποιεί καλά φράσεις που έχουν ένα ιδιαίτερο σημασιολογικό φορτίο. Οταν για παράδειγμα δηλώνει ότι «εδώ που φτάσαμε δεν υπάρχουν εύκολες ούτε ανάδυνες

πιταλισμός που βαφτίζεται «οικονομία των αναγκών». Άλληεις, όμως, πριν τον λεγόμενο νεοφιλευθερισμό (που δεν είναι παρά μια άλλη ονομασία της συντηρητικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού), δεν είχαμε καπιταλισμό; Δεν περνούσε κρίσεις, καταστροφικές για τις παραγωγικές δυνάμεις και πρωτίστως για τη βασική παραγωγική δύναμη, τον εργαζόμενο άνθρωπο; Και πώς, μέσα από ποια μορική διαδικασία, ο καπιταλισμός, ένα σύστημα φύσει αγριανθρωπικό, θα μετατραπεί σε «οικονομία των αναγκών»; Ούτε ο Μπερνοστάιν δεν είχε τολμήσει να πει τέτοιες παπάρες, αλλά σήμερα, στην εποχή της γενικής θεωρητικής και πολιτικής σύγχυσης, όλα επιτρέπονται.

Ο Δραγασάκης, πέρα από τη γενική, επί της αρχής όπως λέμε, τοποθέτηση,

Διαχειριστές του καπιταλισμού

πρόσφατη συνέντευξη του Τσίπρα στην «Ελευθεροτυπία» (8.9.2013), θα διαπιστώσει πως το γενικό σχήμα δεν διαφέρει απ' αυτό του Δραγασάκη. Συνοπτικά, αυτό το γενικό σχήμα θα μπορούσε να αποδοθεί ως εξής: λύση μπορεί να υπάρξει μόνο σε ευρωπαϊκό επίπεδο με αλλοιγή των συσχετισμών και τη δημιουργία συμμοιχίων. Η ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ σε κυβερνήτη της Ελλάδας, θα λειτουργήσει σαν καταλύτης απελπισμάτων καταλαβαίνουν τι θελει να πει. Κι όταν αμέσως μετά ξεκαθαρίζει ότι εκείνο που χρειάζεται είναι η «χάραξη εκείνης της στρατηγικής που θα μας επιτρέψει να οικοδομήσουμε τις αναγκαίες συμμοιχίες, να αλλάξουμε τους συσχετισμούς», καταλαβαίνουν τι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να διασαλεύσει την ευρωζωνική τάξη πραγμάτων, αλλά θα επιδιώξει αλλαγή συσχετισμών στο εσωτερικό της. Και για να μην υπάρξει αμφιβολία ως προς το ιακωβίων ενοεί, ο Δραγασάκης επανέρχεται, συνοψίζοντας: «Πρότη επιλογή, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να είναι η συντονισμένη πάλη για αλλαγή των συσχετισμών στο εσωτερικό της Ευρώπης, η από τα αριστερά ανατροπή της σημερινής πολιτικής και των κυβερνήσεων που την ασκούν σε μια σει

Οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις που είναι είτε θυγατρικές είτε εξαρτώμενες από τις πολυεθνικές επιχειρήσεις-κολοσσούς των ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ κάνουν πάρτι με τις τιμές, τη φοροδιαφυγή και τη φοροαπαλλαγή (και όχι μόνο). Αυτό το πάρτι προκάλεσε μεγάλη λαϊκή δυσαρέσκεια, γιατί έγινε ευρέως γνωστό στα λαϊκά στρώματα και την εργατική τάξη, ότι οι τιμές των προϊόντων αυτών των εταιριών είναι μικρότερες σε όλες χώρες της ΕΕ (μιλάμε για τα ίδια προϊόντα), χωρίς βέβαια ο λαϊκός παράγοντας να έχει εντοπίσει με πτοιούς τρόπους και μέσα οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις κρατούν τις τιμές όλων των προϊόντων-εμπορευμάτων (όχι μόνο των προϊόντων διατροφής) πολύ ψηλές.

Οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις κάνουν το πάρτι χρησιμοποιώντας το σύστημα των λεγόμενων **ενδοομιλικών συναλλαγών**.

Οι κυβερνήσεις, πράσινες και γαλάζιες, προκειμένου να διασκεδάσουν και να καλύψουν τη λαϊκή δυσαρέσκεια, όρχισαν να νομοθετούν, για να δημιουργηθεί στο λαό η αίσθηση ότι αρχίζουν να βάζουν χέρι στις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ώστε να μην είναι πλέον ασύδοτες στις συναλλαγές τους με τις μητέρες-πολυεθνικές.

Η πρώτη νομοθετική παρέμβαση έγινε με μια τροπολογία που κατέθεσε η κυβέρνηση του Κ. Καραμανλή το Δεκέμβρη του 2008 και ψηφίστηκε ως άρθρο 26 του νόμου 3728/2008. Για ένα πρόγματι σοβαρό ζήτημα η κυβέρνηση της ΝΔ προσπάθησε να ξεμπερδέψει με μια τροπολογία. Λογικό, αφού στόχος δεν ήταν ο ελεγχός των ενδοομιλικών συναλλαγών, αλλά η δημιουργία εντυπώσεων στο πόπολο. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Βουλή, στις 26 Νοέμβρη του 2008, τοποθετήθηκε επί της τροπολογίας (που στη συνέχεια έγινε άρθρο 26 του νόμου 3728/2008), ο τότε υφυπουργός Ανάπτυξης Γ. Βλάχος και ανάμεσα σ' άλλα είπε:

«Στέκομαι λίγο στους κανόνες τεκμηρίωσης τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών. Εγώ θα περίμενα αυτήν την τροπολογία να την στηρίξουν όλα τα κόμματα αφού όλοι παρατηρείτε ότι υπάρχουν διαφορές στις τιμές στη χώρα μας από άλλες του εξωτερικού. Εμείς με αυτήν την τροπολογία λέμε ότι **υποχρεώνουμε** όλες τις επιχειρήσεις που λειτουργούν εντός ομίλων σταν θα ανακονόνων τιμές εδώ να είναι υποχρεωμένες να τεκμηριώνουν την τιμή που φέρνουν στην Ελλάδα με βάση τα στοιχεία που υπάρχουν σε όλες χώρες. Μόνο έτσι θα κλείσει η φαλίδα και θα τελειώσει μια για πάντα το φαινόμενο των διαφορετικών τιμών στην πατρίδα μας και σε όλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Αυτό το κάνουμε πράξη. Ήταν ένα κενό το οποίο υπήρχε και δεν υπήρχε από χθες, υπήρχε από χθες και λύνεται σήμερα. Αυτό νομίζω πρέπει να μας καλύπτει όλους και θα έλεγα ότι πρέπει να συμφωνήσουμε».

Ο Γ. Βλάχος ομολόγησε, ότι γινόταν πάρτι με τις τιμές των προϊόντων και ισχυρίστηκε ότι με τη συγκεκριμένη ρύθμιση θα μπει τέλος

■ Ενδοομιλικές συναλλαγές

Το πάρτι του μεγάλου κεφαλαίου

στο πάρτι των τιμών, και στις διαφορές τους ανάμεσα στην Ελλάδα και όλες χώρες της ΕΕ. Ξέχασε, όμως, να αναφέρει ότι υπάρχει και πάρτι με τη φοροδιαφυγή και τις φοροαπαλλαγές,

Η συζήτηση που άνοιξε από αφορμή αυτή την τροπολογία ήταν περιορισμένη και ιδιαίτερα υποτονική και από την πλευρά της αντιπολίτευσης όλων των αποχρώσεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 26 του νόμου 3728, θα έπρεπε όλες οι εταιρίες που διενεργούν ενδοομιλικές συναλλαγές να καταθέσουν μέχρι τις 30 Απριλίου του 2009 το φάκελο τεκμηρίωσης των συναλλαγών αυτών για τη χρήση του 2008. Ακόμη, ο υπουργός Ανάπτυξης θα έπρεπε να εκδώσει απόφαση για να ρυθμίσει όλα τα αναγκαία ζητήματα, προκειμένου να λυθεί το ζήτημα με την έγκαιρη κατάθεση των φακέλων τεκμηρίωσης. Σημειώνουμε εδώ, ότι την ευθύνη για τον ελεγχό των ενδοομιλικών συναλλαγών είχε αναλάβει ο υπουργός Ανάπτυξης και όχι ο υπουργός Οικονομικών. Αυτή η επισήμανση έχει την σημασία της, διότι θα δούμε στη συνέχεια.

Οι μήνες περνούσαν και το ζήτημα του ελέγχου των ενδοομιλικών συναλλαγών παρέμενε στάσιμο, αφού από την πλευρά του υπουργείου Ανάπτυξης δεν έγινε καμία παρέμβαση προκειμένου να «περπατήσει» το άρθρο 26 του νόμου 3728. Στη συνέχεια, η κυβέρνηση Καραμανλή «ανακάλυψε» ότι «υπάρχει νομοθετικό κενό» σε ό,τι αφορά τον ελεγχό των ενδοομιλικών συναλλαγών και προχώρησε, στις 8 και 9 Ιουλίου του 2009, στην ψήφιση νέων διατάξεων για τις ενδοομιλικές συναλλαγές στο νόμο 3775/2009, που έχει τίτλο «Κανόνες Ενδοομιλικών Συναλλαγών», ενώ μόνο τρία άρθρα του αφορούν τις ενδοομιλικές συναλλαγές.

Και πάλι η συζήτηση επί των διατάξεων για τις ενδοομιλικές συναλλαγές στο «ναό της δημοκρατίας» κινήθηκαν σε πολύ χαμηλό επίπεδο από όλες τις πλευρές. Η αστική αντιπολίτευση δεν κράτησε ούτε τα

προσχήματα, ανεβάζοντας λίγο τους αντιπολιτευτικούς τόνους. Θα αναφερθούμε στη συνέχεια στις ποποθετήσεις δύο σημαντικών στελεχών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, του Ι. Παπαθανασίου, που τότε ήταν υπουργός Οικονομικών, και του Ε. Βενιζέλου του ΠΑΣΟΚ.

I. Παπαθανασίου: «Τώρα έρχομαι στο νομοσχέδιο. Ποια είναι τα θέματα που θήγει; Κατ' αρχήν εκσυγχρονίζει τη φορολογική νομοθεσία σε ό,τι αφορά τις εγχώριες επιχειρήσεις που συνδέονται με αλλοδαπές επιχειρήσεις, ώστε να μπει ένα οριστικό τέλος στο φαινόμενο της τεχνητής μεταφοράς κερδών από την Ελλάδα σε όλες χώρες με χαμηλότερο συντελεστή φορολογίας, μέσω υπερτιμολογήσεων και υποτιμολογήσεων στις συναλλαγές μέσα στον ίδιο τομέα».

O. I. Παπαθανασίου έχασε σκόπιμα, ότι στην Ελλάδα δραστηριούνται και θυγατρικές πολυεθνικών εταιριών, που κάνουν ενδοομιλικές συναλλαγές, μέσω των οποίων φουσκώνουν τις τιμές και κάνουν μεγάλη φοροδιαφυγή. Εποιητική σημείωση είναι ότι την ευθύνη για τον ελεγχό των ενδοομιλικών συναλλαγών είχε αναλάβει ο υπουργός Ανάπτυξης και όχι ο υπουργός Οικονομικών. Αυτή η επισήμανση έχει την σημασία της, διότι θα δούμε στη συνέχεια.

Οι μήνες περνούσαν και το ζήτημα του ελέγχου των ενδοομιλικών συναλλαγών παρέμενε στάσιμο, αφού από την πλευρά του υπουργείου Ανάπτυξης δεν έγινε καμία παρέμβαση προκειμένου να «περπατήσει» το άρθρο 26 του νόμου 3728. Στη συνέχεια, η κυβέρνηση Καραμανλή «ανακάλυψε» ότι «υπάρχει νομοθετικό κενό» σε ό,τι αφορά τον ελεγχό των ενδοομιλικών συναλλαγών και προχώρησε, στις 8 και 9 Ιουλίου του 2009, στην ψήφιση νέων διατάξεων για τις ενδοομιλικές συναλλαγές στο νόμο 3775/2009, που έχει τίτλο «Κανόνες Ενδοομιλικών Συναλλαγών», ενώ μόνο τρία άρθρα του αφορούν τις ενδοομιλικές συναλλαγές.

Και πάλι η συζήτηση επί των διατάξεων για τις ενδοομιλικές συναλλαγές στο «ναό της δημοκρατίας» κινήθηκαν σε πολύ χαμηλό επίπεδο από όλες τις πλευρές. Η αστική αντιπολίτευση δεν κράτησε ούτε τα

η τρόικα εσωτερικού (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ) στο νόμο 4110/2013, άρθρο 11 παρ. 16. Ιδού το μεγαλύτερο μέρος αυτής της παραγράφου:

«16. Από τη δημοσίευση του παρόντος (σ. δηλαδή από τις 23.1.2013), καταργείται το άρθρο 26 του νόμου 3728/2008, με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφών. Οι φάκελοι τεκμηρίωσης που έχουν προσκομιστεί στη Διεύθυνση Κοστολόγησης και Ερευνας Αγοράς της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή του υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστής, Υποδομών και Μεταφορών και Δικτύων μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος και αφορούν τις **χρήσεις 2010, 2011, και 2012** παραδίδονται στην αρμόδια Υπηρεσία για τον ελεγχό των ενδοομιλικών συναλλαγών του υπουργείου Οικονομικών και συντάσσεται προς τούτο σχετικό πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής.

Η Διεύθυνση Κοστολόγησης και Ερευνας Αγοράς της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή διατηρεί το δικαίωμα πρόσβασης στους ως άνω φάκελους τεκμηρίωσης για λόγους διεξαγωγής ερευνών αγοράς.

Κατ' εξαίρεση οι φάκελοι τεκμηρίωσης για τις **χρήσεις 2008 και 2009** υπόκεινται σε ελέγχο από την ανωτέρω Διεύθυνση της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή που ολοκληρώνεται από αυτήν κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3728/2008».

Ομολογούν κυνικά, ότι μέχρι το Γενάρη του 2013 δεν ελέγχηκαν οι φάκελοι τεκμηρίωσης για τις **χρήσεις 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012**. Δηλοδή, με λίγα λόγια, δεν γίνεται ο παραπάνω από αυτήν κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3728/2008.

Ομολογούν κυνικά, ότι μέχρι το Γενάρη του 2013 δεν ελέγχηκαν οι φάκελοι τεκμηρίωσης για τις **χρήσεις 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012**. Δηλοδή

Ελάχιστες μέρες μας χωρίζουν από ένα θερμό φθινόπωρο στην εκπαίδευση. Οι καθηγητές βρίσκονται μπροστά στην απεργία διάρκειας με τη μορφή των πενθήμερων επαναλαμβανόμενων, οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας αποφασίζουν τούτη τη βδομάδα εάν και με ποιο ρυθμό θα συντονίσουν το δικό τους απεργιακό βήμα και στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ άρχισαν ήδη τα όργανα με απεργίες των διοικητικών υπάλληλων, των μελών ΔΕΠ και αναστολές λειτουργίας (το χορό σέρνουν το Πανεπιστήμιο της Αθήνας και το Μετσόβειο Πολυτεχνείο). Το άρθρο αυτό γράφεται Τετάρτη, οι πιο πρόσφατες εξελίξεις δεν είναι γνωστές, αλλά δε θ' αλλάξουν τίποτα στην ουσία.

Η εκπαίδευση έχει κάθε λόγο να εξεγερθεί. Με ένα καυτό φθινόπωρο να ζεματίσει την κυβέρνηση, τις μνημονιακές πολιτικές, να υπερασπίσει το δημόσιο σχολείο, το δικαίωμα στη μόρφωση, το δικαίωμα στη δουλειά, σπάζοντας την τρομοκρατία των απολύσεων.

Οι εκπαιδευτικοί έχουν χίλια δίκαια με το μέρος τους. Τούτα τα τελευταία τρία χρόνια η κατάσταση έγινε δυσβάσταχτη, η άγρια επίδειση ενάντια στο δημόσιο σχολείο και τους εργαζόμενους του ξεπέρασε κάθε όριο.

◆ Τα σχολεία με χίλια βάσανα στέκονται στα πόδια τους, αφού οι έστι και αλλιώς λειψές λειτουργικές δαπάνες μειώθηκαν κατά 70%.

◆ Χιλιάδες σχολεία έβαλαν λουκέτο ή υποβιβάστηκαν, ενώ το γαίτενοντικό των συγχωνεύσεων-καταργήσεων-υποβιβασμών σχολικών μονάδων δεν έχει τέλος. Οι μαθητές έχασαν το σχολείο της γειτονιάς τους, του χωριού τους και στοιβάζονται σε πολυπληθή τμήματα και οι εκπαιδευτικοί μπήκαν στις μαύρες λίστες των «πλεοναζόντων», με άμεσο κίνδυνο να χάσουν τη δουλειά τους. Το υπουργείο Παιδείας κινείται με αστρονομικές ταχύτητες ως προς τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα. Με τροπολογία που κατέθεσε στο κακόφημο νομοσχέδιο για το «νέο Λύκειο», έδωσε τη δυνατότητα δημιουργίας τημημάτων με 28 και 30 μαθητές (25+10%).

◆ Οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών είναι πλέον το πιο σύντομο ανέκδοτο στην εκπαίδευση. 10.000 (από τους 12.000) εκπαιδευτικοί-αναπληρωτές που εργάστηκαν πέρυσι στα σχολεία πύκωνων ήδη τις στρατιές των ανέργων. Μόνο 2.000 αναπληρωτές θα προσληφθούν φέτος, σύμφωνα με τις εξαγγελίες του υπουργού Παιδείας για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Οι υπόλοιποι, εάν προσληφθούν, θα είναι προϋποθέσεων ΕΣΠΑ, δηλαδή θα ψωμολυσσούν με 350 ευρώ το μήνα.

◆ Το καλοκαίρι με μια υπογραφή πετεύτηκαν έξω από την τεχνικοποιηγματική εκπαίδευση 2.000 καθηγητές και καταργήθηκαν 46 ειδικότητες, ο μαθητικός πληθυσμός των οποίων χαρίστηκε στα γεράκια των ιδιωτικών «μαγαζιών» του είδους.

◆ Κάθε μέρα, με την αύξηση του διδακτικού ωράριου κατά δύο ώρες στη δευτεροβάθμια, με ανασκευές των αναλυτικών προγραμμάτων και

■ Εκπαίδευση

Μπροστά στην απεργία

των αναθέσεων διδασκαλίας γνωστικών αντικειμένων ανάμεσα στους διάφορους ικανούς εκπαιδευτικούς, με την προσθαφαίρεση μαθημάτων, την κατάργηση οργανικών θέσεων, το λουκέτο στα σχολεία, κλπ. διευρύνεται η δεξαμενή των «υπεράριθμων», των «πλεοναζόντων». Η τρομοκρατία της διαθεσιμότητας, που αποτελεί προθάλαμο της απόλυτης, βασιλεύει. Κανείς δεν αισθάνεται ασφαλής σε τούτο τον εργασιακό μεσαίωνα.

◆ Το φθινόπωρο θα φέρει και τη γενίκευση της «αξιολόγησης», που θα αποτελέσει το μοχλό για τη μισθολογική και βαθμολογική καθήλωση των εκπαιδευτικών και τις απολύτεις. Άλλος ένας βραχνάς θα πνίξει τους εκπαιδευτικούς και τα σχολεία θα οδηγηθούν στην κατηγοριοποίηση, με βαριές συνέπειες και για τους μαθητές τους.

◆ Στο βαρύ τρομοκρατικό κλίμα προστέθηκε και το αναβοθυμισμένο φασιστικό πειθαρχικό δίκαιο και οι εκπαιδευτικοί, όπως όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, γίνονται στόχοι κακόβουλων καταγγελιών, που οδηγούν σε πειθαρχικές διώξεις και αργία.

◆ Νέοι, σκληροί ταξικοί φραγμοί υψώθηκαν μπροστά στους μαθητές, ειδικά στα παιδιά που προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Το νομοσχέδιο για το «νέο Λύκειο», που ψηφίσθηκε από το συντεταγμένο λόχο της συγκυβέρνη-

σης, έφτιαξε ένα σχολείο για την ελίτ, βαθιά αντιδραστικό, ξεζουμισμένο από κάθε ίχνος γενικής μόρφωσης, προσανατολισμένο στην ειδίκευση και στην κατηγοριοποίηση των μαθητών (διατηρούνται οι δυο τύποι Λυκείων), ένα Λύκειο μαθητοδιώκτη, απέραντο εξεταστικό κέντρο. Στόχος του συστήματος είναι να μη βρουν δικαίωση τα όνειρα της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Στόχος είναι αυτή να οδηγηθεί από πολύ νωρίς έξω από το σχολείο και αιμόρφωτη (με τη σχετική έννοια του όρου, στο πλαίσιο του αστικού σχολείου), μισοειδικευμένη μισοκαταρτισμένη να ριχτεί στην αγκάλη των καπιταλιστών ή την ανεργία.

◆ Η μεγάλη συρρίκνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με το «σχέδιο Αθηνών» συμπληρώνει με τη σειρά της προσπάθεια του αστισμού να αποκοπεί η μεγάλη μάζα της νεολαίας από τα Πανεπιστήμια.

◆ Η μέγινη γύρω απ' τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ έχει σφίξει απίστευτα. Τα αποθεματικά τους φράγματα με το «κούρεμα» και οι νόμοι Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου έβαλαν ταφρότλικα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, εξωθώντας το να μετατραπεί σε επιχείρηση. Τώρα ήρθε η σειρά και των διοικητικών του υπάλληλων. Περίπου 1800 άτομα απειλούνται άμεσα με διαθεσιμότητα, με συνέπεια τα ιδρύματα να αδυνατούν να λειτουργήσουν.

Ολη η εκπαίδευση πρέπει να μπει δυνατά στην απεργία

Τούτη τη σπηλιή, οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται μπροστά σε μια κηρυγμένη απεργία διάρκειας, που έχει ταρακουνήσει όλο τον αστισμό και τους σφραγισκωλάριούς του, από ότι φαίνεται ήδη από τις κραυγές ογωνίας τους από τα τηλεπαράθυρα.

Τούτη τη σπηλιή δεν έχουν νόημα οι επικλήσεις των τυχόν αδυναμιών, κάτω απ' τις οποίες πάρθηκε η απόφαση. Και σήμουρα αυτές δεν είναι υπόθεση των εχθρών του κινήματος (εσωτερικών και εξωτερικών). Η αναφορά σ' αυτές έχει νόημα, όταν γίνεται για την υπέρβασή τους, για τη διόρθωσή τους, ώστε όλες οι δυνάμεις, όλοι οι καθηγητές να μπουν δυνατά και αιμόρφωτη στη μάχη. Πρωθητικά λειτουργεί και η αγανάκτηση μετά τη φασιστικού τύπου επιστράτευση, ώστε να μείνει ανέπαφη η «ιερή αγελάδα» των πανελλήνων εξετάσεων.

Η προοπτική της νίκης θα έρθει πιο κοντά, αν πετοχεί στα σκουπίδια η επικίνδυνη νοοτροπία της ανάθεσης και μπει φροντίδα στην υπονομευτική δράση της ξεπουλημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Οι καθηγητές πρέπει να μετρήσουν εχθρούς και «φίλους», παραδειγματίζομενοι από το φιάσκο της εξαγγελθείσας απεργίας στις εξετάσεις. Και βεβαίως, αν θέλουν να πετύχουν, πρέπει να είναι πρετοιμασμένοι για τα πάντα, για τις πιο σκληρές καταστάσεις και –γιατί όχι;– για μια νέα επιστράτευση. Κανέναν δεν πρέπει να πείθουν οι διαβεβαιώσεις Αρβανιτόπουλου περί του αντιθέτου, όταν θα σφίξουν τα ζόρια και η απεργία τραβήξει σε μάκρος. Το στοίχημα, λοιπόν, τότε θα είναι: υποταγή στην αστική νομιμότητα ή ανυπακοή; Το δεύτερο επιτάσσει τη δημιουργία από τώρα των όρων, ώστε αυτή –η ανυπακοή– να γίνει πράξη και να μη μείνει

μια κούφια δημαγωγική κραυγή.

Το απεργιακό μέτωπο οφείλουν να πυκνώσουν και οι δάσκαλοι. Οταν το σπίτι του αδερφού σου καίγεται, είναι αναπόφευκτο ότι θα έρθει και η δική σου σειρά. Άλλωστε, η πρωτοβάθμια δεν υστερεί σε προβλήματα. Δεν πρόκειται, συνεπώς, για μια απεργία συμπαράστασης σε κάποιους εργαζόμενους, για μια απεργία απλώς αλληλεγγύης. Ούτε, βεβαίως, για μια ακόμη προειδοποιητική απεργία, σαν αυτές που έκαναν οι εργαζόμενοι τα δυο προηγούμενα χρόνια υπό τις σημαίες των ξεπουλητάδων γραφειοκρατών των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Πρόκειται για μια υπόθεση καταδικιά τους, αφού όλοι βράζουν στο ίδιο καζάνι.

Η μάχη πρέπει να δοθεί μαζικά και πολύ δυναμικά, ώστε να προκαλέσει τριγμούς στην κυβέρνηση

και το σύστημα και να δημιουργηθούν προϋποθέσεις νίκης. Γ' αυτό, οι δάσκαλοι, αν θέλουν να τιμήσουν το ρόλο τους ως δημόσιοι εκπαιδευτικοί, δεν μπορούν σ' αυτή τη φάση, ν' αποφασίσουν τίποτε λιγότερο από πενθήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες μαζί με τους καθηγητές. Σε αντίθετη περίπτωση πρόκειται για αποδυνάμωση του μετώπου, ενώ θα δοθεί λαβή στα παπαγαλάκια του αστισμού να πυκνώσουν τη γκεμπελική τους προπαγάνδα ενάντια στην απεργία.

Η υπόθεση της υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου είναι και υπόθεση των μαθητών. Τα παιδιά δεν είναι κλεισμένα στη γυάλα. Βιώνουν στο πετσί τους τη

Μια οπισθοδρομική, αντιδραστική άποψη

Εκανε η Ρεπουύση (ΔΗΜΑΡ) μια μεσοβεζίκια δήλωση στη Βουλή για τη διδασκαλία των αρχαίων ελληνικών στο Λύκειο (δεν πρότεινε την ολοκληρωτική κατάργησή τους, αλλά μια γενναία μείωση των ωρών διδασκαλίας τους, καθώς επίσης αυτά να είναι μάθημα επιλογής και όχι υποχρεωτικό μάθημα για όλα τα παιδιά) και όλος ο εσμός του αστισμού έπεισε πάνω της να την ξεσκίσει. Πατριδοκάπηλοι, εκπρόσωποι του θρησκευτικού χουλιγκανισμού, ελληναράδες, αστοί πολιτικοί, κολασούζοι παντός είδους του συστήματος, που έχουν καταδίκασε τα παιδιά του ελληνικού λαού στην αμάθεια, χρόνια τώρα με το σάπιο εκπαιδευτικό τους σύστημα, που είναι φορτωμένο με ιδεοληψίες και αντιδραστικές αντι-ιστορικές, αντιεπιστημονικές θεωρίες και ιδέες, σκαρφάλωσαν στα κεραμίδια.

Ολοι τούτοι, παριστάνοντας τάχα τους ειδήμονες, πρεσβεύουν ότι η διδασκαλία της αρχαίας ελληνικής γραμματείας από το πρωτότυπο οδηγεί τα παιδιά στην κατανόηση του πλούτου της σκέψης και του πολιτισμού της αρχαίας ελληνικής κοινωνίας και βοηθά τη νεολαία να βελτιώσει την κατανόηση και χρήση της καθομιλουμένης.

Είναι νοι εξεγείρεται κανείς με την φεύγικη ευαισθησία που επιδεικνύουν τούτοι οι αγύρτες για τον ελληνικό λαό.

Μήπως το εκπαιδευτικό τους σύστημα δεν είναι αυτό που «στράβωσε» γενιές και γενιές Ελλήνων; Που άφησε τον αγρότη, τον εργάτη, τον απλό εργαζόμενο στο σκοτάδι, που τον κατέστησε ομιλούσα μηχανή, που του στέρησε και του στερεί την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας και των ικανοτήτων του, που τον στρέφει μετά μανίας στην πρώιμη ειδίκευση

και τον παραδίδει άσπλο από τα φωτά της γνώσης στη βουλιμία των καπιταλιστών;

Και για να θυμηθούμε την καυ-

στική γλώσσα του μεγάλου δάσκαλου και παιδαγωγού Δημήτρη Γληνού, η παιδεία στο αστικό ελληνικό σύστημα «γλώσσαν δεν του έδωκε

(του λαού), πραγματικά δεξιότητας δεν του εκαλλιέργησε. Χρησίμους γνώσεις δεν του μετέδωκε. Του παρέσχεν, όμως, την ευκολίαν να υπάρχει εις το ελληνικόν σχολείον και να μάθει ότι ο παρακείμενος του άγω είναι αγήσχα... Τον επλάνησε με το απραγματοποίητον ιδανικόν της ειδιδύσεως του εις το πνεύμα του αρχαίου κόσμου διά της αναγνώσεως δέκα σελίδων του Ξενοφώντος και της γνώσεως του τυπικού της Αττικής διαλέκτου».

Οσο κι αν κρύβεται ο αστιομός πίσω από τέτοιου είδους κάλπικες ευαισθησίες, τα πράγματα είναι καθαρά.

Το σχολείο, εκτός από την προσφορά στοιχειώδων γνώσεων και δεξιοτήτων, αναλαμβάνει και τον ιδεολογικό-πολιτικό επηρεασμό της νεολαίας, ώστε να διαμορφωθούν χαρακτήρες υπάκουοι στις ακόρεστες ορέξεις του κεφαλαίου.

Για το σκοπό αυτό χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί (με ιδιαίτερη ένταση στις εποχές της συντριπτικής ανασυγκρότησης) τις λεγόμενες ανθρωπιστικές σπουδές. Σ' αυτό το πλαίσιο, η διδασκαλία των αρχαίων ελληνικών εντάσσεται στη γενικότερη προσπάθεια του συστήματος να δυσκολέψει το δρόμο της πνευματικής απολύτρωσης του εργαζόμενου λαού.

Να τον στερήσει απ' την κατάκτηση της μητρικής του γλώσσας, που είναι βασικός όρος για το ξύπνημα της ταξικής συνείδησης. Να τον εγκλωβίσει στα όρια ενός στενού εθνικισμού, που έχει τάχα μέσα του αιώνια ανθρωπιστικά στοιχεία και να τον αποκόψει απ' την αληθινή κοινωνική σκληρή πραγματικότητα.

Να τον αφήσει στην ουσία στο σκοτάδι, πλανημένο ότι δήθεν μπορεί να εισδύσει στο πνεύμα του αρχαίου κόσμου, με το αναμάσημα κά-

ποιων αράδων από τα αρχαία κείμενα, με τη στείρα εμμονή στη γραμματική και το συντοκτικό τους, ενώ στην πραγματικότητα τον απομακρύνει από την προσέγγιση και βαθιά κατανόηση του πολιτισμού της αρχαίας.

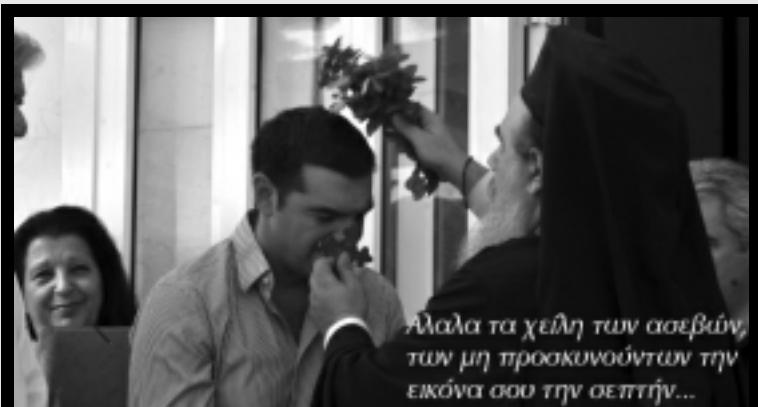
Δεν είναι τυχαίο ότι τα αρχαία καθειρώθηκαν και πάλι στο Γυμνάσιο έπειτα από το έντονο κίνημα μαζικής αμφισβήτησης της νεολαίας των καταλήψεων του 90-91, ενώ αποτελούν «εμμονή» όλων των συνηθητικών κυβερνήσεων.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να προσεγγίσουμε το ζήτημα επί της ουσίας, θα πρέπει να ξεκινήσουμε από το τι προάγει το σχολείο σήμερα, από το τι προβάλλει το κοινωνικό σύστημα και από τη μορφωτική επίδραση που ασκούν αυτά τα δύο πάνω στη νεολαία.

Γιατί και η γλωσσική καλλιέργεια και η χρεωμένη στη νεολαία «λεξιπενία» είναι συνάρτηση της γενικότερης μόρφωσης και της κουλτούρας.

ΥΓ1: Η γελοιότητα στο αποκορύφωμά της. «Τα αρχαία ελληνικά δεν είναι νεκρή γλώσσα, όπως τα λαϊτινικά. Η αρχαία ελληνική συνεχίζει, διδάσκεται, εξελίσσεται, δήλωσε ο Αρβανιτόπουλος στη Βουλή! Φαίνεται πως γ' αυτό το λόγο οι παραστάσεις αρχαίου δράματος και κωμωδίας γίνονται από μεταφράσεις (αλλιώς οι θεατές δε θα καταλάβαιναν τίποτα) και έχει αναπτυχθεί ολόκληρος φιλολογικός-θεατρικός κλάδος που ασχολείται κριτικά με τις μεταφράσεις και την ποιότητά τους.

ΥΓ2: Ολοι αυτοί οι εθνικιστές γλωσσαμύντορες είναι άρογε σε θέση να μεταφράσουν μια έστω παράγραφο από κείμενο της αρχαιοελληνικής γραμματείας, την οποία υποτίθεται ότι θαυμάζουν;

Για τα «κουκιά» τα κάνεις όλα

Θα μπορούσε, εύκολα, να το αποφύγει. Να πουν κάπι στ' αυτί του παπά οι σύμβουλοί του ή ν' απομακρυνθεί ευσχήμως από το πεδίο δράσης του σταυροφιλήματος. Επελέξει σκόπιμα να φωτογραφηθεί φιλώντας με ευλάβεια το σταυρό. Μάλλον για να βγει μπροστά από τον Κουτσούμπα στον αγώνα για τα «κουκιά» των ευσεβών νοικοκυράρων (γιατί υπάρχουν και άλλοι ευσεβείς άνθρωποι που δεν βάζουν τετοια κριτήρια στις επιλογές ψήφου που κάνουν) και να υπογραμμίσει τη διαφορά του ΣΥΡΙΖΑ από την... «ασεβή» ΔΗΜΑΡ της Ρεπουύση.

Το τζογάρισε το θέμα το προπαγανδιστικό επιπτελείο του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί δεν μπορεί να μην υπολόγισε πως θα υπάρξει προπαγανδιστική αντίδραση. Από τα ΜΜΕ που στηρίζουν τη συγκυβέρνηση, τα οποία άρχισαν τις ειρωνείς και το δούλευμα, ή από τους νεοναζί, οι οποίοι πλημμύρισαν το Διαδίκτυο με βίντεο παλαιότερων δηλώσεων του Τσίπρα (τότε που ο ΣΥΡΙΖΑ πάσχει να μπει στη Βουλή και όχι να πάρει την κυβέρνηση), στις οποίες έλεγε ότι είναι άθεος. Και βέβαια, πολλοί θυμούνται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έθετε ζήτημα να μην ορκίζονται με θρησκευτικό όρκο οι βουλευτές. Φαίνεται πως υπολόγισαν ότι η εικόνα του «ευσεβούς» Τσίπρα θα λειτουργήσει περισσότερο θετικά σε σχέση με την αρνητική προπαγάνδα που θα γίνει. Εκτός αν έκαναν και πάλι μια απακολυτική κίνηση, χωρίς να σταθμίσουν τις συνέπειες.

Σε κάθε περίπτωση, έχουμε μια ενέργεια άφατης υποκρισίας, η οποία γίνεται για καθαρά ψηφοφθηρικούς λόγους. Κι επειδή τα «μικρά» αποτελούν πρόκριμα και για τα «μεγάλα», έχουμε ένα ακόμη δείγμα για να κρίνουμε τη γενική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μας ήταν αποφασίτητο, βέβαια, όπως δείχνουν οι πολεμικές που κάνουμε στη γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ, όμως είναι κι αυτή μια σταγόνα που προστίθεται στο ποτήρι.

Πόσο αναίμακτη είναι μια ιμπεριαλιστική ειρήνη;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Ασφαλέστερος ο κόσμος:

Ισως ορισμένοι να πιστεύουν ότι από τούτη εδώ την ιστορία τελικά βγαίνει κι ένα αισιόδοξο συμπέρασμα. Οτι η ισορροπία μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας, ακόμα κι αν έχουν όλες τις επιφυλάξεις που αναφέρεται πάραπάνω. Γιατί μπορεί ο Ομπράμα να έχει γίνει ρόμπτα το τελευταίο διάστημα και ο Ασαντ να ενισχύθηκε πολιτικά με τις πλάτες των Ρώσων, το μέτωπο όμως έχει ήδη ανοίξει και οι Αμερικανοί δεν πρόκειται να κάνουν την πάπια και να καταπούν το στραπάτο. Μια ιμπεριαλιστική υπερδύναμη δεν κάνει πίσω τόσο εύκολα, σε εποχές μάλιστα που η ποργκόσμια οικονομική κρίση οξύνεται.

Σήμερα οι Αμερικανοί έδειξαν με τον τρόπο τους ότι η πολεμική τους μηχανή είναι πάρα όλωστε, ούτε το άιμα των αιμάτων έχει σταματήσει να ρέει. Από την άλλη μεριά, κανείς δεν μπορεί να είναι σίγουρος ότι οι Αμερικανοί δε θα βομβαρδίσουν στο μέλλον τη

νάμεων ΗΠΑ - Ρωσίας που έδειξαν ότι η προπαγάνδα στην Ιερουσαλήμ σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όπως το Facebook και το Twitter, θα δίνει το σιωνιστικό κράτος. Φυσικά τα επιχρήματα παπαγαλάκια της σιωνιστικής προπαγάνδας δεν πρέπει να αποκαλύπτουν ότι χρηματοδοτούνται από το ισραηλινό κράτος.

Το ίδιο το γραφείο του ισραηλινού πρωθυπουργού Μπενιαμίν Νετανιάχου έχει αναλάβει ν

Θα πληρώνουμε για καιρό ακόμη πανάκριβο το ρωσικό φυσικό αέριο

Εάν δεν αφορούσε πρωθυπουργό, θα ήταν σίγουρα ανέκδοτο. Αμέσως μετά την επιστροφή του Σαμαρά από τις ΗΠΑ, το πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου, το Μαξίμου διέρρευσε πως από τα τέλη Ιούλη ο Σαμαράς έστειλε επιστολή στον Πούτιν, με την οποία του ζήτησε να παρέμβει στη Gazprom για να μειώσει τις τιμές που πουλάει το φυσικό αέριο στην Ελλάδα, οι οποίες είναι 30% με 40% ψηλότερες από τις τιμές που το ίδιο ρωσικό μονοπάλιο πουλάει το φυσικό αέριο σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Οπως διέρρευσε το Μαξίμου, η ελληνική πλευρά, μέσω της ΔΕΠΑ, επιδιώκει μια μείωση τιμής τουλάχιστον 20% κι αν αυτό δεν επιτευχθεί μέσω διαπραγματεύσεων των δύο πλευρών, η ΔΕΠΑ θα προσφύγει σε διεθνή διαιτησία, όπως προβλέπεται από την αποικιοκρατική ελληνορωσική σύμβαση που έχει υπογραφεί προ ετών.

Η πρώτη αντίδραση της ρωσικής πλευράς ήταν μια δηλωση ενόχλησης ρώσων αξιωματούχου, που ζήτησε να τηρηθεί ανωνυμία: «Ο πρόεδρος Πούτιν δεν επικοινωνεί με τους ηγέτες ξένων χωρών μέσω του Τύπου και απαντά επιμελώς στις επιστολές που του απευθύνονται». Μ' άλλα λόγια, το Κρεμλίνο απάντησε πως δεν πρόκειται να παίξει στα προπαγανδιστικά παιχνιδιάκια του Μαξίμου, που δημιούρισε μια επιστολή δεκαπέντε μέρες μετά την αποστολή της, μόνο και μόνο για να δειξει ο Σαμαράς πως κάνει δυναμική εξωτερική πολιτική.

Το δεύτερο που φρόντισε ν' αποκαλύψει το Κρεμλίνο ήταν πως η επιστολή Σαμαρά δεν ήταν παρά μια αναβαθμισμένη (από άποψη πρωτοκόλλου) επαναληψη παρόμοιας επιστολής που είχε στείλει από τον περασμένο Φλεβάρη ο υφυπουργός Περιβάλλοντος Ασ. Παπαγεωργίου στον ρώσο υπουργό Ενέργειας Αλεξάντρ Νόβακ, χωρίς ποτέ να λάβει απάντηση!

Ενα δεκαήμερο μετά, ήρθε η έμμεση απάντηση Πούτιν, που απετέλεσε έναν κόλαφο για τον Σαμαρά, τον οποίο έσπευσε να καλύψει η προπογάνδα των ελληνικών ΜΜΕ, μη συσχετίζοντας τη δήλωση Πούτιν με την επιστολή Σαμαρά. Μιλώντας στο κυβερνείο του Ρωσόφ, ο Πούτιν χαροκτήρισε την Ελλάδα χώρα προβληματική για επενδύσεις και αναρωτήθηκε πώς γίνεται ρώσοι επιχειρηματίες να προτιμήσουν να επενδύσουν στην Ελλάδα και όχι π.χ. στην επαρχία του Ρωσόφ. Αιφνιδιασμένο το Μαξίμου από την έμμεση –αλλά σαφέστατη– επίθεση Πούτιν στο success story του Σαμαρά, του Στουρνάρα και του Βενιζέλου, προτίμησε να διαρρέψει ότι... ψιχαλίζει. Σύμφωνα με τη διαρροή, ο Πούτιν δεν προγραμματίστηκε επίθεση κατά των επενδυτικών ευκαιριών στην Ελλάδα, αλλά απλώς χρησιμοποίησε ένα παράδειγμα στην προσπάθειά του να επαναπατρίσει στη Ρωσία κεφάλαια διάφορων ρώσων «ολιγαρχών». Αστεία πρόγματα. Αν ο Πούτιν ήθελε να κάνει μόνο μια τέτοια προσπάθεια, θα μπορούσε να μην ονοματίσει την Ελλάδα ή σποιαδήποτε άλλη χώρα. Το έκανε απολύτως συνειδητά, γνωρίζοντας πως την επομένη θα βοά ο διεθνής Τύπος από τη δήλωσή του «μην επενδύετε στην Ελλάδα, γιατί έχει οικονομικά προβλήματα».

Και βέβαια, στο Μαξίμου ξέρουν πολύ καλά ότι δεν μπορούσαν να περιμένουν διαφορετική μεταχείριση από τη ρωσική ηγεσία και προσωπικά από τον Πούτιν, αφού πέταξαν τους Ρώσους έξω από την ελληνική ενέργειακή αγορά, επιλέγοντας τον ΤΑΡ, συμφωνώντας στον εξαναγκασμό της Gazprom να εγκαταλείψει τη διεκδίκηση της ΔΕΠΑ και δίνοντας τον ΔΕΣΦΑ στην αζέρικη Socar. Τι περίμενε ο Σαμαράς, μετά από όσα προηγήθηκαν; Να του απαντήσει ο Πούτιν «ναι, αγαπητέ Αντώνη, θα πω στον Αλεξέι Μίλερ να σας μειώσει χωρίς χρονοτριβή την

Υπέρ δανειστών το επίδομα Θέρμανσης

Ενα κακόγουστο θέατρο παίζεται πάλι με το πετρέλαιο θέρμανσης, με πρωταγωνιστές τον Στουρνάρα και διάφορους βουλευτές. Οι βουλευτές δείχνουν ενδιαφέρον για τους φτωχούς που δεν έχουν λεφτά για πετρέλαιο και για τις περιοχές με το «χοντρό» κρύο και ο υπουργός απαντά ότι εξετάζονται τρόποι να διανεμηθεί καλύτερα το ποσό του επιδόματος θέρμανσης και να υπάρξουν κλιμακώσεις με εισδοματικά και

γεωγραφικά κριτήρια, ώστε οι βουλευτές να το «πουλήσουν» στις περιφέρειές τους.

Στο μεταξύ, πέρυσι είχαν προβλεφθεί 280 εκατ. για επιδόματα θέρμανσης και φέτος 270 εκατ. Λιγότερα δηλαδή! Λογική κίνηση από τη μεριά τους, διότι πέρυσι απορροφήθηκαν μόνο 80 εκατ. Τα υπόλοιπα 200 δεν τα διαθέτουν, όμως, για κάποια γενική μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης φέτος, αλλά πήγαν στις τοστέπες των δανειστών.

■ Μείωση ΦΠΑ στην εστίαση

Αλλάζει το τροπάριο

Πόσο απέχει ο Ιούλις από το Σεπτέμβριο;

Εναν Αύγουστο. Αυτός ο Αύγουστος, λοιπόν, στη διάρκεια του οποίου αυξάνεται παραδοσιακά ο τίμος των καταστημάτων εστίασης (λόγω τουρισμού, εξωτερικού και εσωτερικού), ήταν αρκετός για να κάνει σκόνη την προπαγάνδα της κυβέρνησης για επικείμενη μείωση των τιμών στην εστίαση, λόγω μείωσης του ΦΠΑ.

Θυμόσαστε, ασφαλώς, πως όταν ανακοινώθηκε το μέτρο είχαμε γράψει πως δεν πρόκειται να φτηνήνουν τα σουβλάκια, οι πίτσες και οι τυρόπιτες, αλλά οι μεν μικροί επαγγελματίες θα μπορέσουν να καλύψουν ένα κομμάτι της χασούρας του προηγούμενου διαστήματος, οι δε μεγαλοενοδόχοι θα είναι οι μεγάλοι κερδισμένοι, καθώς στις δικές τους μονάδες εστίασης είχαν κλείσει τα πακέτα με ΦΠΑ 23% και έτσι ένα καθαρό 10% από τον τίμο της εστίασης θα πάει στα κέρδη τους.

Εμφανίζεται, λοιπόν, τώρα ο ίδιος ο Σαμαράς και δηλώνει ότι το κέρδος δεν ήταν η μείωση των τιμών, αλλά ότι πήραν ανάσα οι επιχειρηματίες και σώθηκαν θέσεις εργασίας. «Αυτό έδωσε ανάσα σε δεκάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Εσωσε θέσεις εργασίας. Σε αρκετές περιπτώσεις μείωσε και τις τιμές. Και φέρνει άνοδο των φορολογικών ειστράξεων. Διότι εντάθηκαν, στο μεταξύ, και οι ελεγχοί», είπε στην ομιλία του στη ΔΕΘ. Και στη συνέντευξη που έδωσε στο «Έθνος», την περασμένη Κυριακή, όταν του επισημάνθηκε ότι οι τιμές δεν μειώθηκαν, διότι οι καταστηματάρχες δεν άκουσαν την έκκληση της κυβέρνησης, απάντησε: «Δεν έχετε δίκιο. Τα στοιχεία δείχνουν ότι άρχισαν να αυξάνονται οι επιστροφές του ΦΠΑ. Κι αυτό ήταν το κύριο ζητούμενο. Και πήραν ανάσα δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις που αγκομαχούσαν. Κι αυτό ήταν ζητούμενο. Και σώθηκαν έτσι χιλιάδες θέσεις εργασίας. Κι αυτό ήταν ζητούμενο... Οι τιμές στην εστίαση αλλού έπεσαν, αλλού όχι. Γιατί όλες επιχειρήσεις είχαν αυξήσει τις τιμές τους όταν ανέβηκε ο ΦΠΑ τα προηγούμενα χρόνια, ενώ άλλες δεν είχαν αυξήσει τις τιμές τους, τις είχαν απορροφήσει οι ίδιες και είχαν φτάσει στα όρια επιβίωσης. Άλλωστε το πόσο θα πέσουν οι τιμές τελικά, θα το διαμορφώσει και ο ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων».

Τι ελεγχον, όμως, οι υπουργοί του τον Ιούλη; Εστήσαν δύο φίρεστες, στις οποίες διατυπώνιζαν την επικείμενη μείωση των τιμών, με εφαρμογή του «γαλλικού μοντέλου», δηλοδή της «ουμφωνίας κυρίων» με τους επιχειρηματίες του κλάδου. Τότε, βέβαια, δεν ήξεραν ότι το «γαλλικό μοντέλο» απέτυχε πατογωδώς, όπως δημοσίευσε το ημερονύμιο φύλλο.

Η πρώτη φίρεστα έγινε στις 21 Ιούλη, όταν ο Χατζηδάκης, ο Σκορδάς, ο Μαυραγάνης και ο γενικοί γραμματείς Δημοσίων Εσόδων, Τουρισμού, Καταναλωτή και Εμπορίου συναντήθηκαν με τις διοικήσεις των καπιταλιστικών οργανώσεων του κλάδου για να δουν, υποτίθεται, πώς θα εφαρμοστεί το μέτρο. Ο Χατζηδάκης διαφήμιζε το «γαλλικό μοντέλο», ενώ ο Θεοχάρης ήταν ο πιο ενθουσιώδης: «Προφανώς θα βοηθήσει στην αύξηση του τίμου της μείωσης των τιμών για να μπορέσει να περάσει αυτή η μείωση του ΦΠΑ και στον καταναλωτή». Το ίδιο και ο Λιάσκος (γ.γ. Τουρισμού): «Πραγματικά για μας, για τον κλάδο του τουρισμού, το μέτρο αυτό αποτελεί ένα κομβικό σημείο εφόσον αφορά τη μείωση των τιμών». Οσον αφορά τους εκπροσώπους των καπιταλιστικών συνδικάτων, αναλόγωσαν δεσμεύσεις και έδιναν διαβεβαιώσεις, με πρωταγωνιστή τον πρόεδρο της ΓΣΕΒΕΕ Γ. Καββαθά, που είναι και πρόεδρος των εστιατόρων: «Πρέπει λοιπόν να πε-

ράσουμε τη μείωση αυτή στην κατανάλωση στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό». «Στις ήδη μειωμένες τιμές θα προχωρήσουμε σε περαιτέρω μειώσεις, έτσι ώστε οι μειωμένες τιμές στα καταστήματά μας να γίνουν αντιληπτές από τον καταναλωτή», έλεγε ο Παπανικολάου του ΣΕΠΟΑ (αλυσίδες εστίασης).

Η δεύτερη φίρεστα έγινε στις 26 Ιούλη, με την παρουσία αυτή τη φορά και του Στουρνάρα (συν την Κεφαλογιάνη), σπότε και υπογράφτηκε η «ουμφωνία κυρίων» και ανακοινώθηκε και το σχετικό σήμα. «Η κυβέρνηση, από την πλευρά της, θα κάνει τα πάντα για να περιφρουρήσει την εφαρμογή του μέτρου αυτού. Δηλαδή να περάσει η μείωση στους καταναλωτές», δήλωνε κατενθουσιασμένη η Κεφαλογιάνη. «Δεσμευόμαστε για τη μείωση των

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

«Καλή η λογική κι η σωφροσύνη / όταν όμως υπάρχει λευτερία. / Αδέλφια που θα ζήσετε μετά από μας / μην καταρίστε τους δειλούς / που δίστασαν να μπούνε στον αγώνα. / Λυπηθείτε τους και συνεχίστε τον δρόμο μας» (Αλέξανδρος Πλαναγούλης).

«Μα είναι δυνατό να πέρασε ολόκληρο καλοκαίρι (ο μισός παράδεισος του εκδότη και του συγγραφέα. Ο άλλος μισός είναι τα Χριστούγεννα) και να μην έχουμε νέο βιβλίο από πολιτικό, εκεί που τους προηγούμενους μήνες δεν προλαβαίναμε να τα μνημονεύσουμε όλα;» αναρωτήθηκε η Κοκκινοσκουφίτσα.

Και ευδύς της ήρδε η απάντηση: Προκόπης Παυλόπουλος – το δημόσιο δίκαιο στον αστερισμό της οικονομικής κρίσης – ο οικονομικός «Λαβύρινθος», ο νεοφιλεύ-θερος «Μινώταυρος» και ο δεσμικός «Θησέας». Όλο αυτό το φλύαρα «ελκυστικό» αναγράφεται στο εξώφυλλο του βιβλίου του κυρίου καθηγητή θυμάστε που είχε ρίζει «σύρμα» στα κανάλια και όλα τον αποκαλούσαν «καθηγητή κ. Παυλόπουλο» τον καιρό της παντοδυναμίας του. Τρέμε Byron! Τι κρίμα, τι παράλειψη να λείπει η Αριάδνη με τον μίτο-καμάκι της, ο Μίνως (ποιος Κυριακούρε;) ή έστω ο Αιγέας που βάφτισε το φερώνυμο πέλαγος πληρώνοντας τα γ@μησάτικ@ του γιου του στη Νάξο...»

«Όταν για την αδυναμία μας μάς περιγελούν / δεν πρέπει πια να χάνουμε καιρό. / Πρέπει έστι να το φροντίσουμε / που όλοι οι αδύναμοι να βαθίσουμε μαζί. / Και τότε κανείς πια δε δα τολμά να μας περιγελάει» (Bertolt Brecht).

Ο γνωστός (κατάδικος) Βασίλης Στεφανάκος: «Οι φυλακιούμενοι είναι κομμάτια της κοινωνίας, από εκεί πρόερχονται. Στο συντριπτικό τους ποσοστό είναι άτομα που δεν τους δόθηκε η ευκαιρία για ομαλή ζωή ή για μόρφωση. Θα έπρεπε να τους βοηθήσει η πολιτεία να καταλάβουν το πρόβλημα και τις πηγές του. Αυτό όμως δια ήταν αυτοκονικό για το σύστημα που βαθίζεται πολιτεία, διότι δια μετέτρεπε τους ποινικούς κρατούμενους σε πολιτικούς κρατούμενους και τότε ναι μεν η κοινωνία δεν διέχει κανένα πρόβλημα, διότι διέχει οι εκφραστές του συστήματος που κυβερνά. Οπότε το αφήνουν ως έχει διότι εξυπηρετεί απόλυτα και παντοιτόρωπα, π.χ. να απολύτων σχολικούς φύλακες και να προσλαμβάνουν εξωτερικούς φρουρούς, να διώχνουν δασκάλους και γιατρούς και να προσλαμβάνουν αστυνομικούς». Και ακόμη: «Η παλικαριά τους είναι a la carte. Άλλωστε η Χρυσή Αυγή δεν πάει φυλακή, μόλις θγάζει το μαύρο t-shirt φοράει τη στολή και πάει στην υπηρεσία»...

«Μην ξεχάντε ότι η μπουρζουαζία μας είναι και αγράμματη και φοβερά εκδικητική. Την τρομάρα που πήρε από το αντάρτικο και τα Δεκεμβριανά δεν εννοεί να την ξεχάσει. Φοβήθηκε παρά πολύ» (Ηλίας Πετρόπουλος).

«Τοίρας σημαίνει τοπιουρά, δηλαδή αυτός που φτιάχνει τοπιουρό. Δηλαδή φάγανε το ου και το έκαναν Τσίρας», έφα ο μέγας λαογράφος και γλωσσολόγος rusk άλλος. Πληρωμένη απάντηση στα περί «βλαχοδημάρχων» λεγόμενα του Alexis, αφού ο μέγας το δέμας πολιτικός έστριψε το μαχαίρι λέγοντας ότι το επώνυμο «Τσίρας» είναι βλάχικο! Ωστόσο έχουμε την αίσθηση ότι μια συζήτηση για καταγωγές και προγόνους δεν είναι και ότι βολικότερο για τον ίδιο...»

«Σ' αυτή τη χώρα ζούμε σαν ξένοι μες στο σπίτι μας. / Τη γλώσσα μας σαν την ακούμε / δεν την καταλαβαίνουμε / ούτε καταλαβαίνουν τι λέμε / αυτοί που τη γλώσσα μας μιλάνε. / Σ' αυτή τη χώρα ζούμε σαν ξένοι μες στο σπίτι μας. / Εσθήσαν τα τζάκια της επανάστασης / στάχτη από αλλοτινές φωτιές έχουμε στα χείλια μας / κρύα, όλο και πιο κρύα παγωνιά σταλάζει μέσα μας» (Wolf Biermann).

«Οι λεπτομέρειες που αφορούν την κατάρτιση θεσμικού πλαισίου το οποίο δια επιτρέπει τη δυνατότητα εμπορικής αξιοποίησης του γάλακτος όνου, εξετάστηκαν σε διευρυμένη σύσκεψη υπό τον αναπληρωτή υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Μάξιμο Χαρακόπουλο», λέει η είδηση. Καταλαβαίνετε... Αν προσέδουμε και την υπουργική δήλωση «κύριο μέλημά μας να προσέδουμε ακόμη ένα ποιοτικό προϊόν υψηλής διατροφικής και εμπορικής αξίας στο καλάθι των ελληνικών τροφίμων» –που έρχεται αμέσως μετά την πρώθηση των ληγμένων στα ράφια και έπειτα από σωρεία επεισοδίων του διαρκούς διατροφικού εγκλήματος– καταλαβαίνετε ακόμα περισσότερα και καλύτερα...»

Στην αρχή είναι το αδύο «μην κάνεις σκανδαλείς γιατί δια σε μαλώσει η μαμά». Μετεξελίσσεται στο φοβικό «μην κάνεις απαξίες γιατί δια σε τιμωρήσει ο δάσκαλος» και καταλήγει στο δουλικό «μην αντιδράς γιατί δια ενταδούν τα μέτρα καταστολής». Η πορεία της υποταγής παραμένει αναλογιάτη...

Κοκκινοσκουφίτσα

3η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 69η συνεδρίαση

Δευτέρα, 9.9.2013

Μετά την καθιερωμένη ανάγνωση του απουσιολόγου από την πρόεδρο M. Τζανακάκη, το τρομοδικείο ασχολήθηκε με την εξέταση μιας συνταξιούχου αστυνομικού, η οποία ισχυρίζοταν ότι δήθεν η Σ. Αντωνίου την είχε επισκεφθεί δύο ημέρες πριν συλληφθεί. Μετά την κατάθεσή της, ο εισαγγελέας Σ. Μπάγιας ανέπτυξε την πρόταση του επι μιας σειράς ενστάσεων και αιτημάτων των συνηγόρων υπεράσπισης και η συνεδρίαση ολοκληρώθηκε με τη δευτερολογία των συνηγόρων επί της πρότασης του εισαγγελέα.

Η συνταξιούχος αστυνομικός, απαντώντας στις πρότεις ερωτήσεις της προέδρου κατέθεσε ότι υπηρετούσε στο τμήμα απλισμού του Α.Τ. Καλλιθέας και ότι αναγνώρισε την Αντωνίου (όπως είπε, την είχε επισκεφθεί δύο μέρες πριν συλληφθεί), η οποία κάτι έψωχνε, αλλά ρωτούσε ασυνάρτητα πρόγματα! Απάντησε, ακόμη, ότι δεν πήγε μόνη της να καταθέσει, γιατί δεν ήθελε να μπλέξει, αλλά εννημέρωσε το διοικητή του τμήματος. Η πρόεδρος την ενημέρωσε ότι η Αντωνίου ισχυρίζεται ότι λέει ψέματα και της ζητήσε να γυρίσει προς τους κατηγορούμενους και να δειξει ποια από τις δύο γυναίκες είναι η Αντωνίου (δεν ακολούθηκε και πάλι η διαδικασία που προβλέπεται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για τις αναγνωρίσεις). Η μάρτυρας δεν το έκανε, φοβούμενη προφανώς μην κάνει καμία γκάφα. Άλλωστε, όπως αποδείχτηκε μετά τις ερωτήσεις του συνηγόρου X. Λαδή, η Αντωνίου δεν είχε επισκεφθεί ποτέ το Α.Τ. Καλλιθέας.

Ο συνήγορος άρχισε τις ερωτήσεις του ζητώντας από τη μάρτυρα να πει μία έστω από τις αιτημάτων και ενστάσεων για τα οποία έχανε επιφυλαχθεί ο ίδιος και το τρομοδικείο. Μερικά από τα αιτήματα που υποβλήθηκαν και τα οποία έχανε επουσιώδη σημασία τα έκανε δεκτά. Για παράδειγμα, έκανε δεκτό το αίτημα να έρθουν οι φωτογραφίες από τις σακούλες σκουπιδιών που μαζεύτηκαν από τους κάδους απορριμάτων στο Βόλο, να προβληθεί το βίντεο από τη συλληψη του M. Νικολόπουλου κ.ά. Δεν έκανε, όμως, δεκτά αιτήματα πάνω το άνθρωπο που ισχυρίζεται ότι της είπε η Αντωνίου. Και σ' αυτή την ερωτήση και στις επόμενες η μάρτυρας απαντούσε ότι... δεν θυμάται ή ότι... έχει και προ-

σωπικά προβλήματα.

Μετά από τις πολλές και επίμονες ερωτήσεις του συνηγόρου και τις αιτημάτων που έδωσε η μάρτυρας επιβεβαιώθηκαν μερικά πράγματα για το πώς η Αντιτρομοκρατική και οι επικεφαλής της στήνουν τα κατηγορητήρια. Το κατηγορητήριο κατά της Αντωνίου ήταν διάτρητο και στο αικροστήριο δεν μπορούσε (δεν μπορεί, μετά και την συλληφθείσα αστυνομική) να σταθεί. Επρεπε, λοιπόν, να επινοήσουν τη δήθεν επισκεψη της Αντωνίου ούτε ένα A.T. και μάλιστα σε μια υπηρεσία που που είναι αρμόδια για τη φύλαξη αικόμια και βαριού οπλισμού. Επίσκεψη που μάλιστα έγινε δύο μέρες πριν συλληφθεί η Αντωνίου.

Η Σ. Αντωνίου δήλωσε ότι η μάρτυρας αυτή είναι ψευδομάρτυρας. Ο συνήγορος X. Λαδής κάνοντας χρήση του άρθρου 358 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σχολίασε την κατάθεση της μάρτυρα, λέγοντας ότι μετά την αλλοπρόσαλλη κατάθεση της θα πρέπει να μας βάλει σε σκέψεις το πώς τέτοιες καταθέσεις εισάγονται στα βουλεύματα και στηρίζουν τα κατηγορητήρια. Ο εισαγγελέας δεν έπρεπε να καλέσει αυτή τη μάρτυρα, τόνισε.

Στη συνέχεια πήρε το λόγο ο εισαγγελέας και ανέπτυξε διεξοδική την πρόταση του επί όλων των αιτημάτων και ενστάσεων για τα οποία έχανε επιφυλαχθεί ο ίδιος και το τρομοδικείο. Μερικά από τα αιτήματα που υποβλήθηκαν και τα οποία έχανε επουσιώδη σημασία τα έκανε δεκτά με την τράπεζα, απάντησε ότι δεν έπεισε την προσαρμοστική σημασία της μάρτυρας που δεν μπορούσε να γίνει στον υπολογισμό μέχρι τη λήξη της συνεδρίασης χρόνο.

Ο πρόεδρος δήλωσε ότι το δικαστήριο θα συσκεφθεί για να αποφασίσει επί των αιτημάτων και ενστάσεων των συνηγόρων και επί της πρότασης του εισαγγελέα, διαδικασία που δεν μπορούσε να γίνει στον υπολογισμό μέχρι τη λήξη της συνεδρίασης χρόνο.

Ποια οικοδομική δραστηριότητα;

Εφιαλτικά είναι τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για το εξάμηνο της οικοδομικής δραστηριότητας, που άλλοτε αποτελούσε μια από τις απρομηχανές του ελληνικού καπιταλισμού. Σε επίσης βάση, έχουμε μείωση κατά μέσο όρο 47,4% του αριθμού των οικοδομικών αδειών, 43,1% της επιφάνειας και 40,6% του ογκού των οικοδομών για τις οποίες εκδόθηκαν άδειες. Μείωση που προστίθεται σ' αυτή των προηγούμενων ετών.

Είναι χαρακτηριστικό ότι, πάντα σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ, την τριετία 2010-2012 ο Γενικός Δείκτης Παρογωγής στις Κατασκευές σημείωσε κάμψη 47%, ενώ ειδικά στις οικοδομές η πτώση έφτασε το 60%! Η ανεργία έχει πάρει εξίσου εφιαλτικές διαστάσεις και δεν αφορά μόνο τους οικοδόμους, αλλά και συνδέομενα με κατασκευές επαγγέλματα και βέβαια τους μηχανικούς, που δεν μπορούν να πληρώσουν ούτε τις ασφαλιστικές τους εισφορές, αλλά η κυβέρνηση τους επιβορύνει και με το χαράτσι του «τέλους επιτηδεύματος» (έχει φτάσει τα 650 ευρώ το χρόνο).

Οταν ο ελληνικός καπιταλισμός αρχίσει να βγαίνει από την ύφεση, η οικοδομή θα είναι ο τελευταίος κλάδος που θ' αρχίσει να ανακάμπτει, πολύ πιο αργά από οποιονδήποτε άλλο κλάδο, γιατί δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει ιδιωτική συσσώρευση, ούτε να διθούν δάνεια σε «κινεζοποιημένους» εργαζόμενους.

ρα και Ε. Μεϊμαράκη και εσείς να τους καλέσετε μετά από τέσσερις μήνες, τώνισε. Δεύτερον, ξεκαθάρισε ότι οι ερωτήσεις που υποβάλλει στους μάρτυρες δεν αποσκοπούν στο να αναδείξει το τεκμήριο αθωότητας.

Τρίτον, τώνισε ότι τα μελη της ΣΠΦ δεν μπορούν να ακούνε, ότι με την τοποθέτηση των εμπρηστικών μηχανισμών κινδυνεύουν άνθρωποι. Οπως είπε, εμείς φροντίζουμε να μπαίνουν σε κίνδυνο μόνο οι πολιτικοί μας στόχοι και δεν κινδυνεύουν άλλοι άνθρωποι που θα περάσουν υχαία από το σημείο που τοποθετούνται τα γκαζάκια. Γιατί για να πάρουν φωτιά τα γκαζάκια πρέπει να ανέβει η θερμοκρασία και για να ανέβει η θερμοκρασία πρέπει να υπάρξει δυνατή φωτιά, που γίνεται ορατή από μακριά. Ποιος άνθρωπος θα πλησιάσει σε μια δυνατή φωτιά πριν εκραγούν τα γκαζάκια; Αφήστε τα παραμύθια, ότι υπήρξε κίνδυνος για ανθρώπους που δεν ήταν πολιτικός μας στόχος, κατελήξει.

Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα 16 Σεπτέμβρη.

■ Δείκτης Τιμών Καταναλωτή

Τώρα φαίνεται καθαρά η απάτη

Από το +1,7% του περσινού Αυγούστου, το φετινό Αύγουστο ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή της ΕΛΣΤΑΤ έπεσε στο -1,3%, γεγονός που έδωσε αφορμή στα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας να στήσουν πανηγύρια για τον «αποπληθωρισμό». Το ότι επί τρία συνεχή χρόνια ο ΔΤΚ αυξάνοταν, ενώ τα μεροκάματα κατρακυλούσαν στα τάρταρα και ο όγκος των λιανικών πωλήσεων σημείωνε διψήφια ποσοστά μείωσης μήνα με το μήνα, δεν σχολιάστηκε ποτέ.

Ήταν αναμενόμενο ότι κάποια στιγμή θα είχαμε και σχετική πτώση του Δείκτη, δεδομένου ότι εφαρμόστηκε με αγριότητα η πολιτική της «εσωτερικής υποτίμησης» σε μισθούς και συντάξεις. Ακριβώς αυτή την εποχή, όμως φαίνεται καθαρά και η καλπιά του συγκεκριμένου Δείκτη, που είναι φριαγμένος σε τρόπο ώστε να εξαφανίζει την ταξικότητά του. Διότι ο ΔΤΚ καταρτίζεται με βάση το περιβότο «καλάθι της νοικοκυρά», το οποίο προκύπτει από την «έρευνα οικογενειακών προϋπολογισμών». Ομως το «καλάθι της νοικοκυράς» δεν είναι ίδιο στην Εκάλη και στη Δραπετσώνα. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς οικονομολόγος για να το καταλάβει αυτό. Αυτές τις διαφορές εξαφανίζει χρόνια τώρα η κρατική στατιστική υπηρεσία (πολαιότερα η

ΕΣΥΕ, τώρα η ΕΛΣΤΑΤ), έτοι που να δείχνει την ακρίβεια χαμηλότερη και αυτό να περνάει στις αυξήσεις των μισθών, των μεροκάματων και των συντάξεων. Οι αυξήσεις, βέβαια, έχουν πλέον αντικατασταθεί από μειώσεις, όμως η ΕΛΣΤΑΤ δεν έχει κανένα λόγο να αλλάξει την ταξική λογική κατάρτισης του ΔΤΚ, γιατί –αν μη τι άλλο– η υποεκτίμηση της ακρίβειας για τα νοικοκυρά μετατρέπεται σε όπλο στη φαρέτα της κυβερνητικής προπαγάνδας.

Βλέπουμε, λοιπόν, τον επιμέρους Δείκτη «Διατροφή» και μη αλκοολούχα ποτά) να σημειώνει μείωση μόνο κατά -0,2%, δηλαδή έξι φορές χαμηλότερη από το Γενικό Δείκτη. Και στο εσωτερικό αυτού του επιμέρους Δείκτη βλέπουμε μεγάλες αυξήσεις σε βασικά είδη διατροφής, ιδιαίτερα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες: πατάτες +29,2%, νωπά φρούτα +5,8%, κρέατα +1,2%. Βλέπουμε, επίσης, τη ΔΕΗ +18,7%. Αν συνυπολογίσουμε και τις θερινές εκπτώσεις, που οδήγησαν (όπως γίνεται κάθε χρόνο τον Αύγουστο) σε συγκράτηση τιμών σε άλλα καταναλωτικά αγαθά, θα έχουμε μια καλύτερη εικόνα για την ταξικότητα του ΔΤΚ. Για τα λαϊκά νοικοκυρά, που περιορίζονται μόνο στα άκρως απαραίτητα, εξακολουθεί να υπάρχει ακρίβεια, έστω και αποκλιμακωμένη.

Ξεμπρόστιασμα από τον Ράιχενμπαχ

Θυμόσαστε τη φιέστα που οργάνωσε, λίγο πριν το Πάσχα, η τότε τριμερής συγκυβέρνηση, στον αυτοκινητόδρομο Κορίνθου-Πάτρας; Σαμαράς, Βενιζέλος και Τσούκαλης (ως εκπρόσωπος του κωλύδωνου Κουβέλη) επισκέφτηκαν διάφορα εργοτάξια, στα οποία υποτίθεται ότι ζεκίνησαν σε φουλ ρυθμούς τα μηχανήματα των εργολάβων. Οσοι υποστήριζαν ότι απλώς κουβάλησαν μερικά μηχανήματα και τα έβαλαν να κάνουν ότι δουλεύουν λοιδορήθηκαν ως «μίζεροι» και «καταστροφολόγοι». Η φιέστα προέβλεπε πως τα μηχανήματα θα παρίσταναν ότι δουλεύουν εκείνες τις μέρες, ίσα-ίσα για να τα δουν οι εκδρομείς του Πάσχα.

Ηρθε προχθές ο Ράιχενμπαχ και αφού επιθεώρησε τον Χατζήδακη (νομίζουμε πως είναι ο υπουργός με τις περισσότερες επιθεωρήσεις του γκασούλατερ) στήθηκε για δηλώσεις. Δέχτηκε και μια ερώτηση για τους αυτοκινητόδρομους και μολονότι ο Χατζήδακης δεν είναι πλέον αρμόδιος (το υπουργείο διχοτομήθηκε πάλι και αρμόδιος είναι ο Χρυσοχοΐδης), ο γκασούλατερ δεν είχε πρόβλημα ν' αποντήσει. Μεταξύ των άλλων είπε: «Για να εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση των έργων, υπάρχουν διαθέσιμα κονδύλια τα οποία όμως πρέπει να ανακατανεμηθούν και να δεσμευθούν αναλόγως, πχ μεταφοράς κονδύλων μεταξύ επιχειρησιακών προγραμμάτων. Θα μπορούσα να προχωρήσω σε έγκριση των αποφάσεων όσον αφορά στα σημαντικότερα έργα, υπό την προϋπόθεση ότι τα απαιτούμενα κονδύλια διασφαλίζονται μέσω της διαδικασίας του επαναπρογραμματισμού. Μετά την έγκριση των έργων, οι ελληνικές αρχές, μαζί με τους ανάδοχους, πρέπει να συντονίσουν τις

προσπάθειές τους ώστε αυτά να περατωθούν πριν από το τέλος του 2015». Αντίθετα από τη διπλωματικότητα του Χαν, ο επίτροπος Ανταγωνισμού Μισέλ Μπαρινέ δήλωσε ότι η σχετική απόφαση της Κομισιόν αναμένεται να παρθεί μέσα στον Οκτώβρη, δήλωση που δείχνει ότι κάτι «ψώχνουν» οι κομισάριοι, το οποίο προφανώς έχει σχέση με τον ανταγωνισμό ανάμεσα στις μεγάλες ευρωπαϊκές κατασκευαστικές εταιρίες (μάλλον κάποιες εταιρίες καταγγέλλουν πρακτικές αθέμιτου ανταγωνισμού και κρατικών ενισχύσεων προς τους εργολάβους που έχουν πάρει τις δουλειές στην Ελλάδα). Εποι, ο Χρυσοχοΐδης γύρισε από τις διαδηλώσεις της Κερκίδης των γηπέδων του ΛΑΟΣ, δούλευσε με άδεια χέρια, ενώ όταν πήγαινε είχε διαφρεύσει πως το θέμα είναι τυπικό και θα κλείσει σε λίγες μέρες.

Εμείς από την περίοδο της φιέστας των Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη μεταξύ της κατάρρευσης του ΛΑΟΣ, δούλευαν επί χρόνια στις κερκίδες των γηπέδων. Φυσικά, δεν μπορεί να ζητά κάποιος «καθαρό» αντιφασισμό στις ανακοινώσεις των οπαδών. Ολια μπερδεύονται με το οπαδικό πάθος, με την αναγρέυση της ομάδας σε θρησκεία και ιδεολογία κτλ. Οι ανακοινώσεις αυτές, όμως, δεν είναι έξω από το αντιφασιστικό κλίμα που αναπτύσσεται σ' ένα σημαντικό κομμάτι της νεολαίας, το οποίο βρίσκει την αντανάκλασή του και στις κερκίδες των οργανωμένων οπαδών. Το περιστατικό με τον Κάτσος λειτούργησε απλά σαν καταλύτης, για να ξεχωρίσει το αντιφασιστικό μένος των οργανωμένων οπαδών του ΠΑΟΚ, που είναι σήμουρο ότι θα έχει ως αποτέλεσμα οι νεοναζί να μη τολμήσουν να ξεμπιτίσουν στις κερκίδες του γηπέδου της Τούμπας και στη Θεσσαλονίκη γενικότερα. Γιατί δε θα βρουν έδαφος δράσης ούτε στις άλλες δύο μεγάλες ομάδες της πόλης.

■ Χαστούκι στους νεοναζί

Οι εφημερίδες, αθλητικές και πολιτικές ασχολήθηκαν εκτεταμένα με την εθνικιστική μπλούζα με την οποία φωτογραφήθηκε νεαρός αλβανός ποδοσφαιριστής του ΠΑΟΚ, εξισώντας αυτή την πράξη με το ναζιστικό χαιρετισμό του Κατίδη! Δεν ασχολήθηκαν, όμως, (πλην του «Ιού» που είχε ένα ολοσέλιδο ρεπορτάριζη στην «Εφ.Συντ» την περασμένη Τρίτη) με το ηχηρό χαστούκι που δέχτηκαν οι νεοναζί από όλους σχεδόν τους συνδέσμους των οργανωμένων οπαδών του ΠΑΟΚ, μεταξύ των οποίων και ο μεγαλύτερος «Σύνδεσμ

Αγώνας κάτω από λάθος λάθαρα

Πριν μερικούς μήνες, η Original με μια σκληρή ανακοίνωσή της καταδίκαζε το ναζιστικό χαιρετισμό του παίχτη της ΑΕΚ Γιώργου Κατιδή. Οι οργανωμένοι οπαδοί της κιτρινόμαυρης ομάδας ξεκαθάριζαν ότι η ιστορία και τα «πιστεύω» της ομάδας τους είναι εντελώς αντίθετα με το ναζισμό και ζητούσαν την απομάκρυνσή του από την κιτρινόμαυρη οικογένεια. Πριν μερικές μέρες, με ανακοίνωσή της η Θύρα 4 (οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΟΚ) πήρε θέση για την ενέργεια του παίχτη της ομάδας Εργκους Κάτσε, που ανέβασε σε σελίδα κοινωνικής δικτύωσης φωτογραφία του με μπλουζάκι του UCK, χωρίς όμως να ζητούν την απομάκρυνσή του από την ομάδα.

Οι δυο ανακοινώσεις, εκτός από το θέμα της απομάκρυνσης ή όχι του παίχτη από την ομάδα, έχουν και μια ακόμη σημαντική διαφορά. Η ανακοίνωση της Original ασχολούνταν σχεδόν αποκλειστικά με την ενέργεια του παίχτη και του ασκούσε σκληρή κριτική, ενώ αντίθετα η ανακοίνωση των οπαδών του ΠΑΟΚ δεν ασχολείται με τον παίχτη αλλά κάνει σκληρή κριτική στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής και σε όλους όσους προσπάθησαν να χρησιμοποιήσουν την ενέργεια του Κάτσε για να σπείρουν το δηλητήριο του εθνικισμού και να «ψφαρέψουν» ψήφους από τους οργανωμένους οπαδούς του ΠΑΟΚ.

Ξεκινώντας να σχολιάσουμε την ανακοίνωση της Θύρας 4, θα πούμε καταρχήν ότι έχει δύο βασικά μειονεκτήματα. Το πρώτο και πολύ βασικό για τη στήλη είναι ότι ζητά να μη μπαίνουν πολιτικά ζητήματα και να μην προσπαθούν κάποιοι να κάνουν πολιτικά παιχνίδια στις πλάτες των οπαδών του ΠΑΟΚ. Το δεύτερο είναι ότι βάζει πριν και πάνω απ' όλα τον ΠΑΟΚ, ζητά να μην ασχολούνται όσοι δεν είναι ΠΑΟΚ με την ομάδα και θεωρεί ότι το θέμα θα πρέπει να λυθεί εντός της ομάδας με βάση τα συμφέροντά της.

Θα ξεκινήσουμε από το δεύτερο μειονέκτημα ακολουθώντας τη ροή της ανακοίνωσης της Θύρας 4. Οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΟΚ θεωρούν «εντελώς βλακώδη, άκυρη και αψυχολόγητη» την ενέργεια του Εργκους Κάτσε, δίνουν μια συμβουλή «στους νέους παίχτες του ΠΑΟΚ, να προσέχουν γιατί τα «παιχνίδια στο ίντερνετ, οι φα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ντασματογορικές δηλώσεις, τα πολλά λόγια, τα χρωματιστά παπούτσια και τα μοδάτα τατουάζ ποτέ δεν βοήθησαν κάποιον παίκτη να ανεβάσει την απόδοση του, αλλά αντίθετα κατέστρεψαν καριέρες». Οσο για την τιμωρία του ποδοσφαιριστή, προτείνουν να αναλάβουν οι πιο έμπειροι παίχτες και ο προπονητής του να τον συνετίσουν και να τον μάθουν ή να μη μιλάει πολιτικά ή όταν αποφασίζει να εκφραστεί δημόσια να αναλαμβάνει και την ευθύνη των πράξεών του. Μέχρι εδώ καλά, αλλά θα πρέπει να πάρουν θέση, αν μπορεί να είναι στην οικογένεια του ΠΑΟΚ, ένας ποδοσφαιριστής που με τις επιλογές του αφαντάρει ή και ενισχύει τον εθνικισμό και τη μισαλλοδοξία. Από τη σπηλή που ο Κάτσε ανέβασε τη συγκεκριμένη φωτογραφία στο facebook, θα πρέπει να υποστεί και τις συνέπειες των πράξεών του, όμως από τη στιγμή που αποφασίζουν να μιλήσουν και οι οργανωμένοι οπαδοί του ΠΑΟΚ θα πρέπει να πάρουν ξεκάθαρη θέση. Θα συμφωνήσουμε μαζί τους ότι μέση λύση δεν υπάρχει. Μπορεί να μείνει ή όχι στην ομάδα τους ο Κάτσε;

Ας δούμε και το άλλο μειονέκτημα της ανακοίνωσης, που αφορά στο να μην μπαίνουν πολιτικά ζητήματα και να μην παίζονται πολιτικά παιχνίδια στις πλάτες των οπαδών του ΠΑΟΚ. Αν και συμφωνούμε σε μεγάλο βαθμό με την ανακοίνωσή τους ως προς τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν την προσπάθεια της Χρυσής Αυγής να σπεκουλάρει με το θέμα, το τελικό διά ταύτα δεν μπορεί να είναι πάνω απ' όλα ο ΠΑΟΚ και τα στενά αγωνιστικά συμφέροντα της ομάδας. Οπως πολύ σωστά αναφέρεται στην ανακοίνωση, όλοι αυτοί που παρακολουθούν «με απτάθεια την καταστροφή των ζωών τους, την οριστική κατάργηση των λιγοστών κοινωνικών παροχών και την επικράτηση των βάρβαρων πολιτικών ακροίας λιτότητας ξεσκηνώθηκαν από

το πληκτρολόγιο» και κυρίως όλοι αυτοί που συμβάλλουν με την πολιτική τους τακτική στο να προωθηθεί η καθημερινή βαρβαρότητα που ζούμε, δεν μπορούν να

τον πρόστιμο την οργή τους σε ένανεαρό ποδοσφαιριστή και να ζητούν την παραδειγματική του τιμωρία. Επίσης, συμφωνούμε απόλυτα με τον τρόπο που αντιμετωπίστηκε η προσπάθεια των νεοναζί να σηκώσουν το θέμα και να βγάλουν το εθνικιστικό τους μίσος.

Ισως είναι από τις λίγες φορές που ακούγονται αλήθειες για τον τρόπο που αντιμετωπίστηκαν οι πρόσφυγες από την Μικρά Ασία, όταν αναγκάστηκαν να έρθουν στην Ελλάδα, μετά την ήττα της Μεγάλης Ιδεας, που πρωθυπόους η ελληνική αστική τάξη και οι πολιτικοί «πρόγονοι» της Χρυσής Αυγής. Όλοι γνωρίζουν αυτά που τράβηξαν οι πρόσφυγες από τους «ορίζιναλ» Ελληνες, άσχετα αν το επίσημο κράτος προσπαθούσε και προσπαθεί με κάθε τρόπο να το κρύψει και να αλλάξει την ιστορία. Κάτια συνέπεια, αυτοί που συμμετείχαν και στον εξευτελισμό των προσφύγων και στην προσπάθεια για κουκούλωμα, δεν δικαιούνται να μιλάνε για «χαμένες πατρίδες» και για πατριωτισμό και να ζητούν από τους οπαδούς του ΠΑΟΚ να μπουν μπροστάρηδες και να σαρώσουν τους Αλβανούς, τους Βούλγαρους, τους Τούρκους και κάθε άλλο «εθνικό εχθρό».

Καλά κάνουν λοιπόν οι οπαδοί του ΠΑΟΚ και δεν τους επιτρέπουν να σπεκουλάρουν με αφορμή την υπόθεση Κάτσε, όμως από την άλλη δεν μπορούν να βάζουν τον ΠΑΟΚ πάνω απ' όλα. Εχουμε γράψει αρκετές φορές ότι οι οργανωμένοι οπαδοί κάποιων ομάδων έχουν μια πολιτική στάση που βγαίνει έξω από το απολιτικό κλίμα που προσπαθούν να περάσουν και με τις επιλογές και τις ενέργειές τους αμφισβητούν έμπρακτα την αστική νομιμότητα και τα σχέδια της άρχουσας τάξης. Εχουμε υπερασπιστεί πολλές φορές τις ενέργειές των νεολαίων που δραστηριοποιούνται στις θύρες των οργανωμένων οπαδών και έχουμε καταγγείλει τις προσπάθειες για καταστολή του οπαδικού κινήμα-

για την περασμένη Τετάρτη μια ομάδα οπαδών του ΠΑΟΚ έκανε προείδησης από τα γραφεία των νεοναζί στη Θεσσαλονίκη, για να διαμαρτυρηθεί για την ανακοίνωση της φασιστικής οργάνωσης για την υπόθεση Κάτσε. Οι νεοναζί κατέβηκαν στην είσοδο των γραφείων τους και προκάλεσαν τους οπαδούς του ΠΑΟΚ, πήραν όμως την απάντηση τους, αφού δέχτηκαν επίθεση με κροτίδες και μπουκάλια και παρά την επίσημη ενημέρωση από την αστυνομία, τρεις ή τέσσερις φασίστες έφοργαν αρκετό ξύλο. Οπως ήταν φυσικό, οι μπάτσοι έκαναν ότι ήταν δυνατόν για να προστατεύσουν τους νεοναζί και προχώρησαν σε 46 συλλήψεις, αποδεικνύοντας για μια ακόμη φορά ότι οι νεοναζί είναι το μακρύ χέρι του κράτους.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΜΑΡΙΑΣ ΗΛΙΟΥ

Από τις δύο πλευρές του Αιγαίου: Διωγμός και Ανταλλαγή πληθυσμών, Τουρκία – Ελλάδα, 1922-1924

Μετά το περσινό «Σμύρνη: Η καταστροφή μιας κοσμοπολίτικης πόλης, 1900-1922», η Μαρία Ηλιού, σε συνεργασία πάντα με τον ιστορικό Αλέξανδρο Κιτροέφ, παρουσιάζουν το νέο τους ντοκιμαντέρ, που αφορά στα γεγονότα μετά την καταστροφή της Σμύρνης. Επίκεντρο αποτελούν οι διωγμοί και οι ανταλλαγές πληθυσμών και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου.

Οι συντελεστές του ντοκιμαντέρ καταπιάστηκαν με μια ευαίσθητη σελίδα της ελληνικής ιστορίας, απαλλαγμένοι από εθνικιστικές παρωπιδες. Πλούσιο σπάνιο φωτογραφικό υλικό, προσωπικές μαρτυρίες και ιστορικές αναλύσεις είναι τα τρία βασικά συστατικά του ντοκιμαντέρ. Ο θεατής έχει τη δυνατότητα να δει πλάνα και εικόνες από τα γεγονότα της εποχής και από τις δυο χώρες, που για πρώτη φορά βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Ταυτόχρονα, Τούρκοι και Ελληνες, απόγονοι ανθρώπων που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους, αφήγούνται ακριβώς την ίδια ιστορία... Παράλληλα, διάφοροι ιστορικοί δίνουν το ιστορικό πλαίσιο της εποχής (και ίσως σ' αυτό το κομμάτι χρειαζόταν λίγο παραπάνω χώρο).

■ ΑΝΤΡΕΣ ΓΟΥΝΤ

Η Βιολέτα πήγε στον ουρανό

ΟΑντρές Γουντ, ο χιλιανός σκηνοθέτης που είναι γνωστός κυρίως για την ταινία «Machuca», αποτελεί φόρο τιμής στην συμπατριώτισσά του τραγουδοποιό – και όμονο – Βιολέτα Πάρα.

Η Βιολέτα Πάρα (1917-1967), γεννημένη σ' ένα φτωχό χωριό και με μόνη της περιουσία μία κιθάρα, συμμετείχε σε περιπλανώμενους θιάσους μέχρι που αποφάσισε να γυρίσει τη χιλιανή ύπαιθρο ηχογραφώντας γέροντες να τραγουδούν παραδοσιακά τραγουδιά. Η παράδοση του τόπου της ήταν μία από τις μεγαλύτερες πηγές έμπνευσής της. Ταυτόχρονα, υπήρξε ενεργό μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος Χίλιας, οπότε τα τραγουδιά της έξεφραζαν και όλους τους αγώνες του τόπου της και όχι μόνο. Εκτός από τραγουδοπ

DIXI ΕΤ SALVAVI ANIMAM ΜΕΑΜ

Οι δημοκράτες, ακόμα και εκείνοι που βρίσκονται αριστερότερα, ήσαν μικροί κι αδύναμοι, λόγω της έλλειψης εμπιστοσύνης των μορφωμένων σκεπτικιστών απέναντι στις ασήμαντες (γι' αυτούς) μάζες, οι οποίες προσολαμβάνουν τα φαινόμενα ανεπέξεργαστα, χωρίς να μπαίνουν σε λεπτομέρειες κάθε ειδους. Αυτή ήταν μια στάση διανοούμενιστική, χύδην αριστοκρατική, περιφρονητική απέναντι στο λαό, αντίθετη και ξένη στη φύση του μπολσεβικισμού. Οι μπολσεβίκοι δεν ήταν χαρτογιακάδες φίλοι του εργαζόμενου λαού από το γραφείο τους, ούτε ήταν σχολαστικοί. Δεν έτρεφαν κανένα φόρο για τα καθυστερημένα στρώματα που για πρώτη φορά εμφανίζονταν από το βούρκο της κοινωνίας.

Και τί ακριβώς θα προσφέρουν στην εργαζόμενη, δινεργη κοινωνία οι γερμανικές κάλπες;

Κερτεδάκια ΧΤ-ΙΚΕΑ

Ο Δαβάκης, η Δαβάκαινα, το βόλεμα, οι απολύσεις εκπαιδευτικών, καθώς και ο Σίμος, η γκόμενά του και το βόλεμα (Αγαμοί θύται, ρε σεις!)

Τι έγινε στη Βραζιλία, ω Τσίπρα; (μήπως η ολοκλήρωση του σοσιαλισμού του 21ου αιώνα με τη βοήθεια της πάνοπλης αστυνομίας;)

Δάσκαλος απολυμένος, φοβισμένος και φτωχός – αγράμματος λαός

- ◆ «... όποιος ήξερε κάποια πληροφορία...» - Δελτίο ειδήσεων ST-AR, 9-9-13. (Στην ελληνική γλώσσα...).
- ◆ Μηδ. Αρ. ή Δημ. Αρ; Μηδίσασα αριστερά (όχι ότι ΟΛΟΙ οι άλλοι αριστερούληδες είναι OK...).
- ◆ Καμπότζη: Ούτι εναντίον μπάτων. Δεν είν' κακό...
- ◆ Οταν το δάχτυλο έδειχνε την απεργία το μαλάκιος έβλεπε τον αγιασμό.
- ◆ Τσιμουδιά για το «πουύλο» που πήρε το ΠΑΜΕ στις συνελεύσεις των ΕΛΜΕ (οικτρή μειονηφρία μαζί με τη ΔΑΚΕ) - Ριζοσπάστης, 10-9-13.
- ◆ Προς τί ο χαρακτηρισμός «Βόμβα Πάγκαλου...»; (tanepa.gr, 10-9-13) Δεν κυβερνάνε μαζί, δηλαδή;
- ◆ Η εφημερίδα (Εργατική Πολιτική, Ιούλιος 2013) γράφει για «πλειοψηφία των αντεργοδοτικών δυνάμεων» στο σύλλογο εργαζομένων Αγροτικής - Πειραιώς. Πολύ σωστά δύο αφορά την πλειοψηφία. Ομως, πώς γίνεται η ΕΣΑΚ (εκπρόσωπος καπιταλιστικής επιχείρησης/εων - ο πολιτικός φορέας γαρ) να είναι «αντεργοδοτική»; Ή μήπως οι απολύσεις στον 902, το Ριζοσπάστη και την Τυποεκδοτική είναι «εξαιρέσιμου» βάρους; Είπαμε, στο κίνημα υπάρχουν εχθροί, ούτως ειπείν, και «φίλοι», ξανά ούτως ειπείν.
- ◆ Οικολογικές ευαισθησίες (και συμπεράσματα) του Π. Κοροβέση (Εφεύρυ, 7-8/9/13): «Το παιδί είχε καταλάβει αυτό που δεν καταλαβαίνουν εκείνοι που κερδί-
- ζουν από την καταστροφή του περιβάλλοντος». Ωστε είναι θέμα κατανόησης από μεριάς των καπιταλιστών; Μήπως, βρε, είναι μια απλή παρεξήγηση; Μήπως χρειάζεται να «τους ταράξει ο Σύριζα στην ομαλότητα» να καταλάβουν; (...)
- ◆ Αν είσαι φαν του Μάλαμα/ μπορεί να μην πειράζει. / Μα όταν, πλειάνεις εισιτήριο/ και έχεις αυταπάτες (Θ. Πέτρας, 7-9-13)/ Κουβόλα και τον Μάλαμα ΚΑΙ τα αφεντικά στις πλάτες. (Άμα τρέχεις πίσω από τους mα-instream...)
- ◆ Πατριωτική τάση του Σύριζα, Λιάνα στον Περισσό, για την Ελλάδα, ρε γαμώτο (συνωστίζονται οι πατριώτες...).
- ◆ Η Εφεύρυ (7-8/9/13) αφιερώνει μιάμιση (περίπου) σελίδα στην «*KNE*» («ετών 45»). Άλλα ο συντάκτης «*έχασε*» πολλά που βαράινουν τη συγκεκριμένη οργάνωση. Όσο για τους «πρώτους», ο Μαλάμης δεν είναι απλώς γνωστός για τη συμμετοχή του στα γεγονότα του Χημείου το Δεκέμβρη του 1979», αλλά χουλιγάνικο στοιχείο που αργότερα φέρεται γραφτά...
- ◆ Υπάρχει λύση για το -φραστό- P. Kermos. Να γίνει Kemas...
- ◆ Υδρευση Θεσ/νίκης (νερό, νεράκι): καλό (;) φιλέτο, πολλοί μνηστήρες.
- ◆ Ούτε στο μικρό υνχάκι του αγωνιστή, ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ πατέρα του ο (υιός) Ν. Μπελογιάννης.
- ◆ «Τον Αχμέτ τον δολοφόνησε η αστυνομία του ΑΚΡ» - πανώ στην Ιστάνμπουλ.
- ◆ Οι μάζες πάνε στο δρόμο, οι μίζες στις τσέπες των καπιταλιστών και των φίλων τους.
- ◆ Ε, ρε, και να 'χα τα όπλα (της κυρίας Καρράρ).
- ◆ Τί χολόι και αυτή του Χ. Βλαβιανού (Athens Review of Books, Σεπτέμβριος '13) κατά του Γ. Ρίτου. Θα μου πεις, τώρα, ο άνθρωπος εργάζεται («διδάσκει») στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδας (πάντως όχι με μισθό πείνας). Όσο για το δειλός κομφορμιστής (το σωστό είναι κονφορμιστής, γράφουμε την ορθογραφία, όχι την προφορά...), ας μας δειξει τις ΔΙΚΕΣ του αγωνιστικές περγαμηνές ο εν λόγω κύριος. Οταν είσαι χωμένος ως το λαιμό στα...
- ◆ Οι διδυμοί πύργοι πάντως πάτταλα.
- ◆ Ο Μάλαμας - Μάλαμας και ο (άλλος) μαλάκιος - μαλάκιας.
- ◆ «Για την επιβίωση της ελληνικής εθνικότητας... Αμεση επαναπροώθηση όλων των μεταναστών στις χώρες προέλευσής τους. Αμεση εξέταση όλων των αιτημάτων πολιτικού αισθού και απόρριψη της συντριπτικής πλειοψηφίας... Ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 5 ετών μη εξαιρούμενη σε όσους νοικιάζουν σπίτια σε λαθρομετανάστες. Σταμάτημα έκδοσης νέων αδειών παραμονής και εργασίας. Πρόσληψη κατά προτεραιότητα Ελλήνων στις κενές θέσεις εργασίας. Ενίσχυση της ευρωπαϊκής συνοριοφυλακής». Χρυσή Αυγή; Οι θέσεις συμπίπτουν απόλυτα. Είναι, φυσικά, από τη «Σοσιαλι-
- στική Προοπτική», Ιούλιος-Αύγουστος 2013, «οργάνου της Κομμουνιστικής Τροτσικής Ενωσης». Ο φασισμός φοράει και γυαλία Τρότσκι...
- ◆ Απόλυτο «όχι» του Σαμαρά σε νέα μέτρα - το άλλο με τον Τοτό είναι καλύτερο.
- ◆ «Έξαντλημένοι φορολογούμενοι τώρα ξεσπούν... - μιλούν στην "Κ"» - Καθημερινή, 1-9-13. Μα, καλά, η Καθημερινή δεν είναι εδώ και χρόνια σούμπιτη υπέρ της φορομητητικής πολιτικής; Τώρα τι κάνει στους «φορολογούμενους»; Ψυχανάλυση για να ισορροπήσουν; Βέβαια, στο κύριο άρθρο της η εφημερίδα μας φανερώνει τι εννοεί φορολογούμενους: «οι πολίτες που σέβονται τους νόμους κι πληρώνουν τους φόρους τους» - υποκυραίοι σε οπόγνωση, δηλαδή.
- ◆ Για την «Αριστερά του 21ου αιώνα» κάνει λόγο ποιος; (ΤΟ ΒΗΜΑ, 11-8-13) Ο γνωστός και μη εξαιρετέος Αντώνης Λιάκος...
- ◆ Θανάσης Καναούτης, ετών 19, δολοφονημένος σε κρατικό όχημα εν κινήσει. Shall there be retributum?
- ◆ «Στα τρία ακίνητα το τέταρτο δωρεάν...» Οικονομική Καθημερινή, 1-9-13. Πάρε κόσμε (τώρα που έρχονται οι πλειστηριασμοί...).
- ◆ Τον μαλάκια πολλοί ηγάπτησαν, τον Γ. Σμαραγδή ουδείς (καντάδες στην εκάστοτε εξουσία...).
- ◆ Τι μέλλει γενέσθαι; Imposibile dictu.

Βασιλής

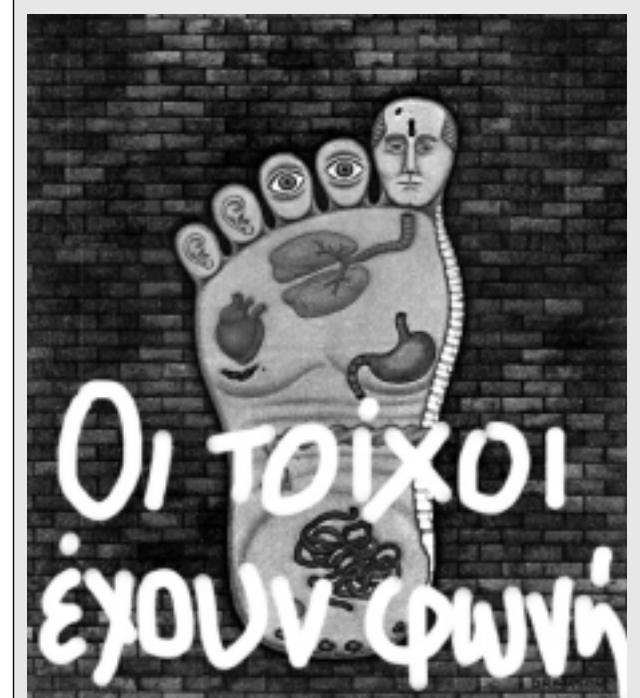
παραδοσιακά μοτίβα. Μάλιστα, έργα της εκτέθηκαν και στο διακοσμητικό τμήμα του Λούβρου.

Ο Γουντ δημιουργεί μια ταινία εντελώς διαφορετική από αυτό που έχουμε συνηθίσει ως τώρα στις βιογραφίες. Αυτό που κυριαρχεί στην ταινία του δεν είναι οι πληροφορίες σχετικά με τη ζωή και το έργο της γνήσιας λαϊκής καλλιτέχνιδας, αλλά μια αίσθηση, μια αποτύπωση των εσωτερικών χαρακτηριστικών της.

Γ' αυτό ο σκηνοθέτης χρησιμοποιεί πολλές συμβολικές σκηνές, εμπνευσμένες από τη φύση και την παράδοση, δίνοντας ένα έντονα λυρικό αποτέλεσμα. Η αφήγηση των γεγονότων δεν ακολουθεί μία γραμμική πορεία, αλλά με κεντρικό άξονα μία συνέντευξή της στην Πολωνία, παρουσιάζοντας σιγά σιγά τα κεντρικά γεγονότα στη ζωή της, μέχρι την αυτοκτονία της στα τενήτινα της χρόνια. Το τελικό αποτέλεσμα δικαιώνει τις επιλογές του Γουντ και μας φέρνει πιο κοντά με μια σπουδαία καλλιτέχνιδα.

✓ Τη Δευτέρα 16/9, η Ταινιοθήκη της Ελλάδος τιμά τη μνήμη της Αλίντας Δημητρίου, που έφυγε από τη ζωή τον Ιούλιο. Η Αλίντα άφησε πίσω της σπουδαίο έργο, με αποκορύφωμα την τριλογία της για τη γυναικεία αντίσταση στην Κατοχή, στον Εμφύλιο, στη Χούντα, με τις αντίστοιχες ταινίες «Πουλιά στο Βάλτο», «Η ζωή στους βράχους» και «Τα κορίτσια της βροχής». Η Ταινιοθήκη προβάλλει αυτές τις ταινίες με ελεύθερη είσοδο, ενώ ακολουθεί συζήτηση με διάφορους προσκεκλημένους. Όσοι δεν έχουν δει τις ταινίες, δεν πρέπει να τις χάσουν, καθώς αποτελούν ιστορική κληρονομιά για την ελληνική κοινωνία.

Ελένη Π.

◆ Ολοι στην απεργία διάρκειας από 16/9 - Ολοι στους δρόμους - Δημόσια δωρεάν παιδεία - Κανένα παιδί έξω από το σχολείο - Οχι στις διαθεσιμότητες-απολύσεις και στις υποχρεωτικές μετατάξεις - Μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους - Παιδεία-Υγεία, δημόσια αγαθά για όλο το λαό - ΟΛΜΕ (αφίσα)

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει με τον πυρήνα των αιτημάτων αυτής της απεργίας, έτσι όπως εκτίθενται στην αφίσα της Ομοσπονδίας των δασκάλων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης; Δεν υπάρχουν μόνο «δικά τους» αιτήματα (διαθεσιμότητες-απολύσεις, υποχρεωτικές μετατάξεις), που κι αυτά θα ήταν αρκετά για να αθήσουν σε μια απεργία διάρκειας, την οποία κάθε εργαζόμενος θα έπειτε να στηρίξει. Ομως, στο κέντρο μπαίνει ένα παλαιότερο αίτημα: το αίτημα της δημόσιας δωρεάν παιδείας, η οποία και πάλι πλήρεται, με το νομοσχέδιο για το «νέο» λύκειο. Εχουν γραφεί αναλ

Η ανεργία καλπάζει, η συγκυβέρνηση προκαλεί

«Τα αποτελέσματα του πληροφοριακού συστήματος "Εργάνη" για το μήνα Αύγουστο - τα οποία μου παρέδωσαν χθες οι αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Εργασίας - επιβεβαιώνουν, για μια ακόμη φορά, την εκτίμηση ότι οι αυξητικοί ρυθμοί της ανεργίας ανακόπτονται και η αγορά εργασίας εισέρχεται σε φάση σταθεροποίησης. Για έκτο συνεχή μήνα το ισοζύγιο προσλήψεων απολύσεων στην ιδιωτική μισθωτή οικονομία εξακολουθεί να είναι θετικό. Το ισοζύγιο προσλήψεων απολύσεων στο οκτάμηνο Ιανουάριος - Αύγουστος 2013 είναι πλεονασματικό, καθώς δημιουργήθηκαν 102.580 νέες θέσεις εργασίας και αποτελεί το οκτάμηνο με την υψηλότερη επίδοση από το 2008.

Ιωάννης Βρούτσης, 5.9.2013

«Επίσης, υπάρχουν όλο και περισσότερες ενδείξεις ότι η αύξηση της ανεργίας φρέναρε. Κι ότι οι νέες θέσεις εργασίας που δημιουργούνται αρχίζουν να εξισορροπούν ή και να ξεπερνούν όσες χάνονται. Η επιβράδυνση της ανεργίας έχει ήδη καταγραφεί. Οι μετρήσεις που έχουμε σε προηγματικό χρόνο, δείχνουν ότι η τάση αντιστρέφεται».

Αντώνης Σαμαράς, 7.9.2013

«Το εποχικά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας τον Ιούνιο του 2013 ανήλθε σε 27,9% έναντι 24,6% τον Ιούνιο του 2012 και 27,6% το Μάιο του 2013».

Ελληνική Στατιστική Αρχή, 12.9.2013

Η ίδια η κρατική στατιστική υπηρεσία, με την υποεκτιμένη ανεργία που πάντοτε μετράει, διαψεύδει τον πρωθυπουργό και τον υπουργό Εργασίας, πιστοποιώντας ότι η ανεργία όχι μόνο δεν συγκρατήγηκε – πόσο μάλλον μειώθηκε – αλλά εξακολουθεί να αυξάνεται μήνα με το μήνα.

Η ύφεση μειώνεται μεν (χωρίς βέβαια να έχει περάσει σε ανάπτυξη), όμως η ανεργία εξακολουθεί να αυξάνεται. Ο λόγος; Οι καπιταλιστές ξεσκίζουν τους εργάτες, όχι μόνο με τα ιδροκοπικά συστήματα που έχουν θεσπιστεί τα «μνημονιακά» χρόνια, αλλά και με απαιτήσεις και αυθαιρεσίες πέραν κάθε νομικής διάταξης. Οταν ο εργάτης έχει το πιστόλι στον κρόταφο και δεν έχει αναπτυχθεί κίνημα ταξικής αντίστασης, θα υποστεί κάθε αυθαρεσία.

ΥΓ: Με απύθμενο θράσος, ο Βρούτσης έστειλε από το e-mail του ένα ποητικό γράφει τα εξής: «Κύκλοι του

υπουργείου Εργασίας αναφέρουν ότι το υπουργείο εκτιμά πως τα σημερινά δημοσιεύθηντα στοιχεία της Ερευνας Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ για το μήνα Ιούνιο, ουσιαστικά επιβεβαιώνουν τις θετικές τάσεις στο πεδίο της απασχόλησης τους τελευταίους μήνες, όπως αυτές προκύπτουν από τα στοιχεία του πληροφοριακού συστήματος «ΕΡΓΑΝΗ» για τη μισθωτή εργασία του ιδιωτικού τομέα! Στη συνέχεια, αναπτύσσει μια θεωρία που δεν αντέχει σε κριτική ούτε από μαθητές της Β' Λυκείου. Η ΕΛΣΤΑΤ, λέει, έκανε εποχική διόρθωση, αλλά μόλις περάσουν μερικοί μήνες και φανεί ότι οι θετικές τάσεις επαναλαμβάνονται, το ποσοστό ανεργίας που δίνει θα εναρμονιστεί με τα νέα προγραμματικά δεδομένα. Ομως, αυτός ισχυρίζεται πως τους τελευταίους οχτώ μήνες έχουμε συνεχή μείωση της ανεργίας. Αν οι ισχυρισμοί του ήταν αληθινοί, τότε η ΕΛΣΤΑΤ δε θα έκανε εποχική διόρθωση, αλλά θα ενσωμάτων την υποτιθέμενη νέα τάση.

Εχει και ο γκεμπελισμός τα όριά του, αλλά ο Βρούτσης δεν το αντιλαμβάνεται και γίνεται καταγελαστος, προκαλώντας περισσότερη οργή.

Πλειοψηφίες

Ξαφνικά, όπως συμβαίνει πάντοτε όταν υπάρχει η απειλή μιας απεργίας που θα προκαλέσει αίσθηση και θα δημιουργήσει προβλήματα στους κυβερνώντες, τα αστικά ΜΜΕ ανακάλυψαν ότι οι συνελεύσεις των ΕΛΜΕ, οι οποίες σε ποσοστό 90% περίπου αποφάσισαν την απεργία διάρκειας, δεν είχαν μαζικότητα.

Το πρώτο ερώτημα που δημιουργείται είναι πώς ακριβώς οι δαιμόνιοι ρεπόρτερ έμαθαν τα της μαζικότητας. Δεν είδαμε να παραθέτουν αριθμούς που να ενισχύουν το συμπέρασμά τους. Είδαμε μόνο να παπαγαλίζουν αυτά που τους ψιθύρισε στ' αυτί το χαλκείο του Μαξίμου. Γ' αυτό και το σχετικό ρεπορτάζ έγινε κυρίως από πολιτικούς συντάκτες που κάνουν ρεπορτάζ Μαξίμου και όχι από εκπαιδευτικούς συντάκτες.

Το δεύτερο ερώτημα είναι αυτονόπτο: δηλαδή οι συνελεύσεις δεν είχαν απαρτία, οπότε οι σχετικές αποφάσεις δεν έχουν την τυπική νομιμοποίηση; Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, θα το είχε κάνει σημαία της η κυβερνητική προπαγάνδα και θα είχε ήδη ενεργοποιήσει τους δικαστικούς μηχανισμούς. Πρέπει να σημειωθεί, ότι οι καθηγητές είναι όλοι εγγεγραμμένοι στους συλλόγους τους και ταμειακά τακτοποιημένοι, αφού οι εισφορές τους παρακρατούνται από το μισθό τους. Άρα, οι συνελεύσεις είχαν απαρτία όχι τυπική, αλλά ουσιαστική.

Ολι ουτή η φιλολογία μας επαναφέρει στις περιβόπτες συζητήσεις της δεκαετίας του '80 περί του τρόπου λήψης των αποφάσεων στις συνδικαλιστικές οργανώσεις, που η αστική εξουσία τον ήθελε έτσι που να μη μπορεί να πάρει καμιά αγωνιστική απόφαση. Πέραν τούτου, μας πάει στην παμπάλαια συζήτηση περί πλειοψηφιών και μειοψηφιών στο κοινωνικό και το πολιτικό επίπεδο.

Το ζήτημα έχει λυθεί τελεσίδικα από την ιστορική επιστήμη. Ακόμη και από επιστήμονες του αστικού στρατόπεδου. Δεν είναι οι τυπικές ψηφιοφορίες που καθορίζουν την ιστορική εξέλιξη, είναι οι κοινωνική δυναμική, τα στρατόπεδα που συγκρούονται, ο μεταξύ τους συσχετισμός δύναμης. Κάπως έτσι προσπάθησαν να βαφτίσουν την Οκτωβριανή Επανάσταση «πραξικόπτη», όμως αυτή έμεινε στην ιστορία ως επανάσταση και κανένας σοβαρός αστός ιστορικός δεν αμφισβήτησε αυτό που αποτυπώθηκε ως ιστορική πραγματικότητα με τη νίκη της επανάστασης.

Ομως, αυτοί που κάνουν λόγο για «μειοψηφία» στην απόφαση των καθηγητών για απεργία δεν κάνουν ιστορική και οινωνιολογική ανάλυση. Δεν τους ενδιαφέρει καν αυτή η οπτική. Προπαγάνδα κάνουν, ως όργανα ενός γκεμπελίστικου σχεδίου, που έχει δυο στόχους σ' αυτή την προκαταρκτική φάση. Πρώτο, να δημιουργήσει 280 εκατ. ευρώ αλλά απορροφήθηκαν μόνο 80 εκατ. Τα 200 εκατ. που περίσσεψαν δεν τα έβαλαν σε κοινωνική πολιτική (έστω σε μια γενική ελάφρυνση του φόρου φέτος), αλλά τα συμπεριελαβαν στη μείωση των δαπανών, έτσι που να φτάσουν στο «πρωτογενές πλεόνασμα». Είναι σαν να λένε: σας τα κόψαμε φέτος, για να σας επιστρέψουμε του χρόνου το 70%. Ομως, ακόμα και αυτό έχει μέσα του πολλή απάτη. Δείτε τι έγινε με το περιβόλιτο επιδόμα θέρμανσης. Είχαν προϋπολογίσει 280 εκατ. ευρώ αλλά απορροφήθηκαν μόνο 80 εκατ. Τα 200 εκατ. που περίσσεψαν δεν τα έβαλαν σε κοινωνική πολιτική (έστω σε μια γενική ελάφρυνση του φόρου φέτος), αλλά τα συμπεριελαβαν στη μείωση των δαπανών, έτσι που να φτάσουν στο «πρωτογενές πλεόνασμα». Το ίδιο βάρβαρο κόλπο θα συνεχίσουν και τα επόμενα χρόνια.

Ο ίδιος ο κλάδος είναι σε θέση, μέσα από τις συνδικαλιστικές του διαδικασίες, οι οποίες είναι ίσως οι δημοκρατικότερες που υπάρχουν στο συνδικαλιστικό σύστημα (η ΟΛΜΕ δεν μπορεί να κηρύξει απεργία, αλλά μόνο η συνέλευση των προέδρων των ΕΛΜΕ), να εκτιμήσει πώς πρέπει να διεξάγει τον αγώνα του, ποια είναι η κατάσταση στο εσωτερικό του, πού πρέπει να ρίξει το βάρος, από πού και από τι πρέπει να φυλαχτεί κτλ. Αυτοί που συμμετέχουν και αποφασίζουν (είτε έτσι είτε αλλιώς) έχουν κάθε δικαίωμα να καθορίσουν αυθεντικά τη στάση τους. Οχι οι απόντες και πολύ περισσότερο οι ριψάσπιδες.

Η «σιωπηρή πλειοψηφία» υπήρξε πάντοτε ένα ιδεολόγημα, πίσω από το οποίο κρύβονται οι σκοποί και οι επιδιώξεις της αστικής εξουσίας, που έχει τη μαγική γυάλα στην οποία βλέπει τι θέλει η πλειοψηφία».

Π.Γ.

τελικό αποτέλεσμα.

Ομως το θέμα δεν είναι αυτό. Αυτό είναι μια αβανταρική ιστορία για τον ΣΥΡΙΖΑ που δε θέλει να κάνει ουσιαστική αντιπολίτευση. Κάποια στηγάμη, όμως, κυβέρνηση και τροϊκή προκανούθει σε πάντα τον ΣΥΡΙΖΑ θα κάνει γαργάρα της τωρινές καταγγελίες του, όπως έχει κάνει ένα σωρό φορές στο παρελθόν. Το θέμα είναι πώς οι προέκυψε αυτό το «πρωτογενές πλεόνασμα».

Από τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα η κυβέρνηση φαίνεται ότι πετσόκοψαν κατά 800 εκατ. ευρώ το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Κι ακόμη, μείωσαν κατά 1.940 εκατ. ευρώ, πέραν του προϋπολογισμένου. Δηλαδή, είναι ένα πλεόνασμα βαρβαρότητας. Ούτε τα φορολογικά έσοδα αύξησαν, ούτε υπήρχε κάποια ανάπτυξη που θα διατεθεί το 70% από το «πρωτογενές πλεόνασμα». Είναι σαν να λένε: σας τα κόψαμε φέτος, για να σας επιστρέψουμε του χρόνου το 70%. Ομως, ακόμα και αυτό έχει μέσα του πολλή απάτη. Δείτε τι έγινε με το περιβόλιτο επιδόμα θέρμανσης. Είχαν προϋπολογίσει 280 εκατ. ευρώ αλλά απορροφήθηκαν μόνο 80 εκατ. Τα 200 εκατ. που περίσσεψαν δεν τα έβαλαν σε κοινωνική πολιτική (έστω σε μια γενική ελάφρυνση του φόρου φέτος), αλλά τα συμπεριελαβαν στη μείωση των δαπανών,